

„Išsidažiusi Jezabelė“

Šis Viljamo Marijono Branhamo pamokslas buvo pasakytas 1956 m. spalio 3d., Čikagos mieste (Ilinojaus valstija, JAV).

Ačiū tau, broli. Pasimelskime, kol stovime. Mūsų dangiškasis Tėve, šį vakarą mes dėkojame Tau už šią privilegiją vėl susirinkti čia ir už šį didelį susirinkimą, Tavo žmonių susirinkimą kartu. Tu pažadėjai, kad jeigu mes tai darysime ir melsimės, tuomet Tu išgirsi iš dangaus. Ir mes žinome, kad Tu tai padarysi, nes toks yra Tavo pažadas. Ir mes meldžiame, kad Tu naujai veiktumei mūsų tarpe. Pakrikštyk mus šviežiai Šventąją Dvasia. Tegul Tau atiteks susirinkimo šlovė. Nes mes prašome to Kristaus Vardu. Amen. Jūs galite sėstis.

2 Susirinkimų yra beveik per mažai. Jų yra tik... Aš iš pradžių pamaniau, kai Juozapas man tai paminėjo, kad atsižvelgiant į mano tvarkaraštį čia aš galėsiu pabūti tik dvi dienas. Bet mes galėjome buvimą čia šiek tiek pratęsti, nes suderinome tai su kita vieta, į kurią vyksime toliau ir mums pavyko paskirti penkias dienas. Ir aš pasakiau Juozapui, kad aš kaip ir ketinau... padaryti taip, kad mano kelionės metu aš šiek tiek pailsėčiau nuo Čikagos, nes čia aš praleidžiu per daug laiko. Suprantate, aš nenoriu piktnaudžiauti jūsų svetingumu, deja. Ir kažkas yra daug kartų sakęs, pasakė: „Jeigu norite surasti Brolį Branhamą ir jeigu jo nėra namie, skambinkite į Čikagą. O jeigu jo ten nėra, skambinkite į Šrivportą, Luizianą. Jis bus vienoje iš šių dviejų vietų“. Tai brolis Juozapas ar brolis Moras iš Šrivporto.

Ir praėjusį... šį praėjusį rudenį, šio rudens pradžioje arba vasaros pabaigoje aš buvau Šrivporte palapinių prabudime ir aš pasakiau broliui Morui, aš pasakiau: „Taigi, broli Morai, rytinėje šalies dalyje ir kitose vietose, kurių dar nesu aplankęs yra daug brolių, kurie manęs laukia. Ir man labai gaila, nes tai juos šiek tiek įžeis“. Ir aš pasakiau: „Taigi, aš turėsiu šiek tiek apleisti Šrivportą ir Čikagą po to, kai užbaigsiu šiuos tarnavimus, kuriuose turėsiu būti iki... Nebent Viešpats pašauktų mane daryti kažką kito ir tuomet aš galėčiau aplankyti kai kuriuos ten esančius brolius“.

3 O dabar kažkas man pasakė, aš manau, kad Bilis, praėjusį vakarą, ar užpraeitą vakarą, pasakė, kad buvo atėję broliai, kurie norėjo su manimi susitikti tam, kad suderintų laiką kažkokiems tarnavimams. Na, aš pats iš viso neplanuoju tarnavimų, jokių kelionių. Visos kelionės yra suplanuojamos Šrivporte, Luizianoje. Suprantate, šioje grupėje mes esame keli ir jeigu kuris nors vienas ką nors suplanuoja, ir dar kitas ką nors suplanuoja, ir dar trečias, na tuomet mums reikia... šitas žmogus suklydo, todėl aną mes turime atšaukti. Ir, tai bent, tai sukelia skausmą, po to, kai tie jau davė pažadą. Ir... paskutinį žodį taria brolis Moras iš Šrivporto, Luizianos. Ir... ir mes turime laisvą datą, jeigu iš karto po Kalėdų neišvyksime į užsienį; tuomet turėsime laisvą datą. Taigi, visos dienos iki paskutinės Limoje, Ohajuje, yra užimtos, būsime baptistų auditorijoje sausio pradžioje, nuo 10d. iki 15d. Limoje, Ohajuje. Tai yra paskutinė data, kurią galiu prisiminti šiuo laiku.

4 Taigi, po to jie galvojo apie Kaliforniją, jie planavo paskirti datas Kalifornijai, netoli San Francisko, o po to toliau San Fernando slėniui – ispaniškai kalbantiems žmonėms, Finiksui – tik kelis vakarus, tuomet vėl sugrįžti į rytus. Taigi, paskutinį mėnesį... spalį ar gruodžio pirmąją, po to, kai sugrįšiu iš Aidaho, jie planuoja susirinkimus, aš manau, kažkur Virdžinijoje ir Merilende, ar kažkur ta linkme, bus kažkiek tarnavimų... aš dar nežinau. Ponas Moras dar man nepasakė. Jis man praneš po to, kai dabar sugrįšiu namo.

O dabar, jeigu jūs... aš norėčiau atvykti į jūsų gyvenvietę, pas kiekvieną iš jūsų. Ir mes organizuojame kelis trumpus, greitus tarnavimus, tris ar penkis vakarus šiose vietovėse tam, kad aplankytume brolius, prieš leisdamiesi į pasaulinį turą, kurio metu aplankysime visus pagrindinius pasaulio miestus ir išvykdami iš Rytinės Pakrantės sugrįšime į vakarus. Ir susirinkimui pasibaigus daugumoje šalių vietų...

5 Aš turiu šį tą savo širdyje, aš buvau čia viename mieste prieš kelias savaites ir vedžiau tarnavimą, apie kurį dauguma iš jūsų žino. Ir jis buvo liuteronų koledžo pastate. Ir praėjusiam tarnavime vienas vyras man pasakė, kad aš buvau nepriekaištingas žinys dėl tų regėjimų. Ir jis parašė man po to, kai aš... Ir jis pasakė, kad aš buvau toks siaubingas Biblijos mokytojas. Na, spėju, kad tai tiesa, bet ne tai, ką jis pasakė. Jis pasakė: „Aš nustebau išgirdęs tokį žmogų kaip tu, kuris stovi priešais žmones ir pasako tokį teiginį, kad šėtonas negali išgydyti. Na, – pasakė jis, – mes žinome, kad šėtonas gali išgydyti“. Pasakė: „Mieste iš kurio aš esu, – pasakė jis, – mes turime moterį ten, kuri... ji turi... Ji yra kaip ragana. Ir ji priima žmones, kurie ateina pas ją sirgdami ir ji sau iš galvos išrauna plauką, paima iš jų venų kraujo, ir pamirko jame plauką. Tada leidžiasi žemyn prie upės ir meta plauką sau per nugarą. Ir jai einant... einant krantu, jeigu kas nors priverčia ją apsisukti ir pažiūrėti, tada liga sugrįžta žmonėms. O jeigu ne, žmonės pasveiksta“. Jis pasakė: „Pone Branhamai, aš patikrinu ir mažiausiai dvidešimt ar trisdešimt procentų iš tų žmonių pasveiksta“.

6 Ir jis pasakė: „Taigi tu esi tik jaunuolis,“ – aš tarnauju keturiasdešimt septynerius metus. Jis pasakė: „Aš pamokslavau, kai tu dar nebuvai gimęs“.

O... o aš pasakiau: „Na...“. Atrąšiau jam, o jis atrąšė, kad aš buvau Beelzebubas. Aš pasakiau: „Taigi visų pirma, broli, aš noriu tau atleisti už tai. Nes, kas bus, jeigu aš buvau teišus, tuomet ką tu būsi padaręs? Suprantate? O kas, jeigu aš buvau teisus? Suprantate? Tuomet, ką tu būsi padaręs? Tu būsi piktžodžiavęs Šventajai Dvasiai, o tai yra neatleistina. 'Kas pasakys nors žodį prieš šiuos darbus,' – pasakė Jėzus, – 'jam nebus atleista nei šiame pasaulyje, nei ateisiančiame pasaulyje'“. Ir aš pasakiau: „Aš atleidžiu tau už tai, nes aš manau, kad tu neturi supratimo“. Ir pridūriau: „Aš myliu tave, nes tau taip rūpi mūsų Viešpats Jėzus, kad tu net bandei mane pataisyti, galvodamas, kad aš klystu“. Aš pasakiau: „Aš branginu tai“. Kiekvienas bandantis mane pataisyti, kai aš suklystu... aš... aš noriu būti pataisytas.

Bet aš pasakiau: „Taigi, kadangi tu sakai, kad... kad šėtonas gali išgydyti, aš noriu tau tiesiog parodyti Rašto vietą, Jėzus pasakė, kad Jis negalėjo išgydyti. Todėl man tai viską išsprendžia“. Jėzus pasakė, kai jie Jam pasakė, kad Jis gydo šėtono jėga, Jis pasakė: „Jeigu šėtonas gali išvartyti šėtoną, tuomet jo karalystė yra suskilusi“. Suprantate? Todėl aš

pasakiau: „Aiškiau ir būti negali, mano supratimu...?... bet... Aš pasakiau: „Taigi, noriu pakoreguoti tave dėl tos raganos, – pasakiau aš, – tie žmonės iš tikrųjų išgijo“. Aš pasakiau: „Šiandien šalyje yra daug žmonių vadinančių save Dieviškaisiais išgydytojais. Ir žmonės pas juos ateina, jie sako: 'O, aš turiu jėgą, aš galiu padaryti šitai'“. Bet aš pasakiau: „Neabejotinai. Jie... Žmonės pasveiksta, – pasakiau aš, – lygiai taip pat kaip per tą raganą. Bet tai nėra ragana, kuri išgydo; taip pat tai nėra Dieviškasis išgydytojas. Tai žmonių tikėjimas, kuriuo jie galvoja, kad jie prisiartina prie Dievo per tą raganą. O Dievas turi pripažinti tą tikėjimą nežiūrint iš kur jis ateina“. Jūs žinote, kad tai tiesa.

7 Todėl tame... O, atsirado tiek daug būgštavimų ir po to tas dekanas man parašė laišką sakydamas: „Aš noriu paimti iš tavęs interviu“. Ir administratorius paskyrė jam laiką. Jie atsivedė mane į žymų liuteronų koledžą ir ten į namus. Ir sėdėdamas prie stalo aš pamaniau: „Na, dabar aš tikrai tai perteiksiu“. Taigi jis pasakė: „Broli Branhamai, mes esame buvę tavo tarnavimuose ir mes esame visiškai užtikrinti, kad juose yra Šventoji Dvasia“.

Ir aš atsakiau: „Taip, pone“. Aš pamaniau: „Tai bent“.

Ir jis pasakė: „Mes patys kaip liuteronai ieškome Dievo“. Jis pasakė: „Jeigu tai ateis per tavo lūpas, jeigu yra kažkas kito, be to, kad mes esame priėmę Kristų tikėjimu, mes norime apie tai sužinoti“.

Aš pasakiau: „Ar nuo tada, kai įtikėjote, gavote Šventąją Dvasią?“.

Jis atsakė: „Na, aš niekada apie tai negalvoju“.

Aš pasakiau: „Taip pat apie tai nepagalvojo ir tie baptistai tą kartą iš Apaštalų darbų 19. Jie tikėjo, šaukė, rėkė ir turėjo didelį džiaugsmą. Bet jie dar nebuvo gavę Šventosios Dvasios. Todėl Paulius uždėjo rankas ant jų ir jie gavo Šventąją Dvasią“.

Jis pasakė: „Ką mums daryti?“.

Aš pasakiau: „Kas iš jūsų alkstate?“.

Pasakė: „Visa mūsų grupė“.

Aš pasakiau: „Na, atitraukite stalą ir sustokite palei sieną ir atsiklaupkite“.

Jie sustojo į didelę eilę aplinkui, ten didelėje arenoje, kurioje mes pietavome. Ašėjau prie kiekvieno ir dėjau ant jų rankas ir septyniasdešimt du gavo Šventosios Dvasios krikštą.

Amen. Todėl ten jie nuostabiai leidžia laiką.

Taigi, jeigu Dievas gali tai padaryti liuteronams Amerikoje, Jis padarys tą patį Afrikoje, Azijoje, kur tai bebūtų, liuteronams, baptistams, presbiterijonams, katalikams ar kiekvienam, kas tik alksta ir trokšta Dievo. Kaip tai yra šlovinga.

8 Taigi, šis vakaras buvo evangelistinio pobūdžio, bet dabar mes norime paskubėti, jeigu sugebėsime. O rytoj vakare, jeigu šį vakarą aš šiek tiek uždelsiu, aš noriu paklausti dėl liudijimų. Ar jų sulaukėme, nemažai sulaukėme, broli Juozapai. [Broli Juozapas sako: „Aš dar neturėjau laiko jų paprašyti“ – Red.] Ak, tu neturėjai laiko. Kas iš jūsų šį vakarą čia esančių, už kuriuos praėjusį vakarą buvo pasimelsta, jaučiate, kad Dievas palietė jūsų kūną? Pažiūrėkime į jūsų rankas. Taigi, tik tie už kuriuos praėjusį vakarą buvo pasimelsta. Vienas, du, trys, keturi, penki, šeši, septyni, aštuoni, devyni, dešimt, vienuolika, dvylika, apie dvylika, kuriuos dabar matau. Taip, aš ją įskaičiavau, tą poniją štai ten. Gerai, pone. Aš matau apie dvylika. Na, aš manau, kad ten buvo apie šešiasdešimt ar septyniasdešimt. Galbūt man derėtų tęsti toliau taip, kaip anksčiau darydavau, nes manau, kad iš pradžių skaičiai būdavo didesni. Suprantate?

Ir taip... Aš negaliu perimti Oralo Robertso tarnavimo. Ir taip pat Oralas Robertsas negali perimti manojo. Viešpats mums abiems davė kažką nuveikti. Ir...?... mano... Aš turiu tarnauti taip, kaip Viešpats man tai suteikė. Todėl nepradėkite šūkauti dėl to, kad dabar nepatekote į eilę, nes Dievas nori išgydyti jus toje vietoje, kurioje sėdite. Tai tiesa.

9 Aš manau, kad taip yra geriausia. Aš manau, kad taip yra geriausia. Dievas yra geras Dievas. Jis yra tikrai geras. Ir Jis atsakys jums į jūsų troškimą. Kaip Biblijoje Tomas pasakė: „O, aš negaliu patikėti“.

Taigi, pažvelkite, visi kiti mokiniai pasakė: „Žinoma, mes tuo tikime. Taip, pone. Jis yra prisikėlęs iš numirusiųjų. Mes tuo tikime“.

Tomas pasakė: „Ne, ne, aš tuo netikiu. Man... man reikia daugiau įrodymų, nei šie. Aš privalau išvysti įrodymą. Aš turiu rankomis paliesti Jo šoną ir panašiai, prieš galėdamas tuo patikėti. Taip pone“.

Jis yra geras Dievas. Jis pasakė: „Ateik čia, Tomai, dabar paliesk Mane“.

Tomas pasakė: „O, Tu esi Viešpats. Dabar žinau, kad Tu esi“.

Pasakė: „Dabar tu pamatei ir patikėjai, bet juo labiau didesnis atlygis yra tų, kurie niekada nematė, bet vis tiek tikėjo“. Suprantate? Štai taip. Jūs privalote tikėti.

Ar esate pastebėję kokius laikus Paulius išgyveno su Korintiečių Bažnyčia? Kiekvienas turėjo kalbėjimą kalbomis, turėjo psalmę, turėjo kažką, ką galėjo padaryti prieš patikėdami, kad turėjo Šventąją Dvasią. Suprantate? Ir Paulius su jais turėjo problemų. To jis niekada neturėjo su Efeziečiais, Galatais ar jokiais kitais. Jam niekada nereikėjo apie tai kalbėti. Na jie buvo... jie buvo žmonės, kurie turėjo tikėjimą ir tiesiog tikėjo Dievu ir priėmė tai, ir... ir viskas buvo gerai. Suprantate? Todėl jie... Bet Dievas yra geras Dievas. Jeigu jūs to norite tokiu būdu, Jis suteiks jums tai tokiu būdu. Bet man... man patinka tiesiog tikėti Juo, o jums? Tiesiog patikėti Juo pagal Jo Žodį. Man tiesiog patinka taip tikėti.

10 Dabar tegul Viešpats suteiks Savo palaiminimus mums bendraujant kartu. O rytoj vakare, po rytojaus vakaro, aš spėju, kad Juozapas jau pranešė apie tai, kas bus... Brolis Ozbornas ir brolis Tomis Hiksas, ir brolis Ogilvis ketina atvykti čia, kad pratęstų šiuos susirinkimus visą ateinančią savaitę. Taigi, jie yra tikrai geri broliai.

Ir taigi, aš labai gerai pažįstu brolių Ozborną. Aš labai gerai jį pažįstu. Ir aš žinau, kad jis yra labai puikus brolis. Aš labai gerai pažįstu Tomį Hiksą. Ir aš žinau, kad jis yra labai puikus brolis. Brolio Ogilvio aš labai gerai nepažįstu. Aš buvau su juo susitikęs kelis kartus. Bet tikrai atrodo, kad jis yra puikus brolis. Ir aš... aš noriu, kad jūs ir toliau susirinktumėte ir atvestumėte savo kaimynus ir visus pasiklausyti šių brolių. Jie yra geri vyrai, nes priešingu atveju Dievas jų nenaudotų taip, kaip naudoja.

11 Ir taigi, aš palikau savo gimtąjį miestą, kai jame buvo Bilis Grehamas. Ir aš visada norėjau susitikti su Biliu Grehamu. Ir dabar jis yra Luisvilyje, pamokslauja. Mano šeima ir kiti yra jo tarnavimuose. Mūsų bažnyčios šiuo metu yra uždarytos ir panašiai, bendradarbiaujame tarnavime ir dedame visas galimas pastangas.

Aš gyvenu ten, kur yra pagaminama apie aštuoniasdešimt penki procentai alkoholinių gėrimų, kurie apgauna tuos girtus žmones gatvėse, yra pagaminama Luisvilyje, Kentukyje. O

tabako gamyklos – tai šėtono sostas. Ir jūs žmonės Čikagoje, melskitės, kad Dievas taip pateptų tą evangelistą Bilį Grehamą, kad Luisvilyje prasidėtų prabudimo proveržis ir kad tiesiog kažkas prasidėtų. O dabar, melskitės už jį. Ir aš visada už jį meldžiuosi, kiekvieną dieną ir kiekvieną vakarą ir panašiai. Nes šį vyrą Dievas naudoja ypatingu būdu. Labai puikus brolis, taip man yra apie jį sakoma.

12 Dabar Antra Karalių ir 9-as skyrius, ir 30-a eilutė, aš noriu iš čia perskaityti ne ilgą Rašto vietą, perskaityti kelis žodžius vėl iš Senojo Testamento.

Ir Jehuvui atvykus į Jezreelį, tai išgirdo Jezabelė; ji išsidažė veidą, pasipuošė galvą ir žiūrėjo pro langą.

Ir tegul Viešpats pridės Savo palaiminimus Jo perskaitytam Žodžiui. Taigi, mes vėl sugrįžtame prie Senojo Testamento, nes Senasis Testamentas visada yra Naujojo Testamento simbolis. Ir Biblijoje yra sakoma, kad jie buvo pavyzdžiais, Hebrajams 11, kad jie buvo pavyzdžiais. Ir 12-ame yra sakoma, knygoje Hebrajams:

...matydami, kad mes esame apsupti tokio didelio liudytojų debesies, atmeskime kiekvieną apsunkinimą ir nuodėmę, kuri taip lengvai mus apninka, ir kantriai bėkime mums išstatytose lenktynėse, žiūrėdami į Jėzų, mūsų tikėjimo autorių ir užbaigėją... (Viešpatį Jėzų Kristų.)

Taigi, jeigu mes matome, ką Dievas padarė tiems žmonėms praeityje, jiems turint tam tikrą nuostatą į Dievą, ir tuomet mes atrandame, kad jeigu mes laikysimės tos pačios nuostatos, kurios jie laikėsi, mes būsimė taip pat apdovanoti kaip jie. Jūs tiesiog galite to tikėtis, nes Dievas niekada nesikeičia. Jis yra toks pats. Jo palaiminimai yra tokie patys ir Jo baismės yra tos pačios. Ir Kristus yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius.

13 Ir toliau aš turiu sužinoti... aš pamiršau ir jie atvedė mane pas Bilį, kad paklausčiau ar jis išdalino maldos korteles šiam vakarui. Jeigu neišdalino, mums reikės kažkiek, galbūt... Neišmeskite savo kortelės. Jos bus... Kas iš čia esančių turi maldos korteles? Pakelkite rankas. Na, tai yra gerai. Čia vis tiek yra užtekinai, kad būtų galima melstis, praveisti maldos eilę jeigu mes ne... Ir mes tęsime, tęsime toliau. Todėl šį vakarą aš šiek tiek nutolsiu nuo evangelistinės pusės tam, kad pasimelsčiau už ligonius.

14 Taigi, Jezabelė – tai vardas priverčiantis visus drebėti, vien pasakymas „Jezabelė“. Tai buvo tik įprastas vardas, toks pats vardas kaip Morta, Rūta, ar Marija, ar... ar koks nors kitas vardas. Bet vos tik jie išgirdavo Jezabelės vardą, visa tai buvo tik dėl tos vienos moters, kuri pasirinko klaidingą kelią.

Taigi, aš įsivaizduoju, kad Jezabelė, tik dėl to, kad ji turėjo Jezabelės vardą, tai nepadarė jos tokia, kokia ji buvo. Tai nebuvo jos vardas, kuris tai padarė; ta buvo jos požiūris. Štai, kas tai padarė. Mus drebėti turėtų priversti ne vardas, bet požiūris, kurį ji turėjo, tai turėtų priversti jus drebėti. Bet vos tik tu pamini Jezabelę: „O-o-o, tai bent...“. Bet paminėk vieną iš jos nuodėmių: „O, na, su tuo viskas gerai“. Ir tai nebuvo... Ne vardas ją tokia padarė; tai buvo jos nuodėmė, kuri ją tokia padarė – padarė ją tokia, kokia ji buvo. Jūs vardas nepadarė jus tokiau, koku esate. Jūsų charakteris padarė jus tokiau, koku esate. Jūsų charakteris suformuoja jus ir padarė jus tokį, koks esate.

15 Aš visada sakydavau: „Leiskite man užėiti į vyro namus“. Ir tegul jis stovės gatvėse ir liudys, giedos, šūkaus, kalbės kalbomis, šoks Dvasioje, tegul darys, ką tik panorės; bet leiskite man užėiti į jo namus ir pamatyti tuos visus pusnuogių merginų plakatus iškabintus ant visų sienų... Leiskite man pažiūrėti į tuos žurnalus, kuriuos jis skaito ten ant jo stalo, ir leiskite pasiklausyti kaip jis per radiją pasileidžia vieną iš tų afrikietišku rokenrolo ir bugi-vugio nesąmonių, aš dabar pat jums galiu pasakyti kokią dvasią jis turi. Ar matote, kuo jis maitinasi? Man nerūpi, ką jis ten daro gatvėje, štai kuo jis čia iš tikrųjų maitinasi. Štai kokia jo mityba. Tai tiesa.

Leiskite man... Kiek... Nesvarbu kaip gerai jis tvirtina ir kokia gera visuomenė, ir ko jis laikosi, ir koks yra jo visuomeninis statusas, tai nei kiek nieko nekeičia. Pastebėkite, kuo maitinasi jo dvasia, kokios muzikos jis klausosi, ką jis skaito, į ką jis žiūri. Tuomet galėsite pasakyti iš kokio molio jis yra drėbtas. Ir apie tai visada bylos jo charakteris.

16 Taigi, Jėzabelė iš pradžių greičiausiai buvo tik miela, mažutė mergaitė. Ji šokinėjo ant savo motinos kelių ir greičiausiai augo su savo tėveliu, ir tiesiog kaip bet kuri kita mergytė. Ir niekada tas tėvelis ir mama nepagalvojo, kad tas vardas bus paminėtas istorijoje kaip vienas iš įstabiausių žiaurumo ir nuodėmės pavyzdžių, vienas iš didingiausių moteriškų vardų Biblijoje, ar visur istorijoje. Ponia Makabi su ja net nesusilygintų. O Ponia Makabi buvo areštuota Oklahomoje rūkydama cigarą, už tai, kad viršijo greitį vairuodama karietą gatve. Kai daktaras Aibenas dideliame susirinkime buvo paklaustas, kai jis papasakojo jos istoriją, kai ten susirinko iš visų pasaulio religijų prieš maždaug penkiasdešimt ar šešiasdešimt metų, ir jis papasakojo tą istoriją apie tai, kokia siaubinga ji buvo... Ir kai jie sugavo ją ir ištepė derva ir išvoliojo plunksnose, jie buvo... ji buvo tokia purvina, kad jie net nenorėjo savo rankomis jos liesti. Jis taip sugebėjo papasakoti tą istoriją, kad visi klausėsi sėdėdami savo kėdėse pasvirę į priekį, jis taip... Ir tuomet, kai jis pabaigė, jis atsitraukė nuo mikrofono, jis buvo žemo ūgio. Jis pasakė: „Šio pasaulio religijų ponai, ar jūsų religija turi kažką, kas nuplaus ponios Makabi rankas?“

Visi sėdėjo tylėdami. Jis pašoko į orą ir kaukštelėjo pentiniais, ir suplojo rankomis, pasakė: „Jėzaus Kristaus Kraujas apvalys ne tik jos rankas, bet Jis apvalys ir jos širdį“. Tai tiesa. Štai ką reiškia Krikščionybės religija. Ji apvalys juos nesvarbu kokie begėdiški jie yra. Ir tiesiog taip yra.

17 Mažoji Jezabelė, kai ji buvo maža mergytė ji straksėjo po namus, šokinėjo šokdyne, žaidė, šokinėjo per virvutę, ar kuo dar ten tos mažos mergaitės užsiimdavo. Jie neturėjo nė menkiausio supratimo, kad ji tokia išaugo.

Bet vis tik ji tapo tokia, kokia tapo dėl to, kokį mokymą ji gavo namuose. Ir ji buvo pagonė. Ir kokį mokymą gaunate namuose, įprastai toks ir esate, kokio mokymo klausotės. Ji buvo išmokyta nekęsti Dievo, Jehovos, nes ji... jos Dievas buvo Baalas. Ir ji buvo išmokyta nekęsti Dievo ir nekęsti Dievo žmonių. Ir ta neapykanta jos širdyje padarė ją tokia, kokia ji buvo.

18 Bet o, tai bent... Kitas dalykas, akivaizdu kodėl Ahabas... Jo tėvas iš pat pradžių buvo atpuolęs. O Ahabas buvo pasieninis, drungnas tikintysis, tiesiog toks, kuris šiandien būtų

prasiskolinęs Krikščioniškajai visuomenei, prasiskolinęs tos dienos Dievo Karalystei. Jis tiesiog buvo vyras, kuris buvo „skystas“ ir visiškai nestabilus.

Tačiau aš įsivaizduoju, kad jis buvo dailus, jaunas vyras, kurio plaukai buvo glotniai sušukuoti atgal, jūs suprantate, buvo panašus į vieną iš tų mažvaikių, kurie čia šlaistosi, kaip jūs juos vadinate, nutrūktgalviai, ar kažkas į juos panašaus. Ar suprantate? Vienas iš tų jaunuolių, kurie šiandien šlaistosi...

Ir jūs žinote, tai parodo, kad jis buvo toks žmogus, nes kitaip jis nebūtų pasirinkęs tokios moters. Tai tiesa. Izraelyje į žmonas galėjo imti tik izraelites. Jiems nederėjo turėti maišytos santuokos. Jūs žinote, kad tai tiesa. Jie neturėjo... Ir taip pat jums šiandien nederą to daryti, jungti netinkinčiuosius su tikinčiais. Tai yra prieš Dievo įstatymą, prieš Bibliją.

19 Ir taip, jūs žinote, kad mažoji Jezabelė namuose išmoko vieną dalyką ir tai buvo kaip reikia dažytis veidą. Tai yra pagonių bruožas. Bet kokie dažai visame pasaulyje, visas veidų dažymasis kilo iš pagonių ir visada yra tikinčiųjų smerktinas. Aš viliosiu, kad jūs gerai tai įsisavinsite, tam, kad jus tai gerokai supyktų kelioms minutėms. Bet dabar nesupykite ant manęs; aš jus myliu. Bet aš tiesiog noriu jums pasakyti tiesą.

Nepamirškite, aš tik ką sugrįžau iš Afrikos džiunglių. Visos pagonių gentys kiekviena proga jie išsidažo veidus ir dėvi didelius auskarus. Laukiniai pagonys indėnai išsidažo veidą karo dažais, prieš eidami į... į... Prieš karą jie garbina aplink savo stabus. Jie išsidažo.

Ar jums ne gėda? Suprantate? Tai yra pagonio požymis. Kaip gaila, kad tai pateko į Krikščionių bažnyčią, ar ne? Žinoma. Tai įleido silpnos sakyklos. Pamokslininkui derėtų susigėsti dėl savęs.

20 Taigi ji buvo pripratusi prie dažymosi; ji paversdavo save maža plaštake. Ir broli, ji yra tokios rūšies, kuri gali suvilioti ir apgauti daug gerų vyrų. Tai tiesa. Matome jas gatvėje, lūpos išdažytos rožine spalva ir visiškai pasidengusios „Max Factor“ kosmetika, bet tai niekada nepaslėps nuodėmės raukšlių. Niekada taip negalvokite. Dievas mato kiauriai per tai. Ir taip Jezabelė žinojo kaip išsidažyti, kad gražiai atrodytų. Ir taip, kai Ahabas, šis jaunas žydų jaunuolis tapo karaliumi, ji pasidarė... manikiūrą... savo akims ar kaip tas dalykas vadinasi, jūs žinote, ir ji parodomai mirksėjo savo akelėmis, ir Ahabo širdis pradėjo dažnai plakti, nes joje jis neturėjo Dievo, kuris būtų jį pamokęs. Tai tiesa. Todėl, tai bent, koks... koks tai buvo dalykas.

21 Taigi, kai ji pradėjo flirtuoti su Ahabu, Ahabas ją vedė. Jis pagalvojo: „Ji yra kaip tik skirta man“.

Ir daug vyrų padarė šią klaidą. Daug vyrų ją padarė. Jums derėtų ją pamatyti skalbimo dieną, ar kada ji yra nusipraususi. Iš tiesų tai galėtų visiškai pakeisti jūsų nuomonę. Moterų nederėtų vesti dėl jų išvaizdos, bet dėl charakterio.

Leisk man tau pasakyti, jaunuoli, jeigu tu vesi ją ir ji bus visa išsidažiusi, viena iš šių dienų tai išblės. Netgi, jei ji yra graži, vieną iš šių dienų tai išblės. Palūkėk, kol gimis pirmas kūdikis ir kai dantys pradės kristi. Šiek tiek vėliau kaktą taps raukšlėta ir plaukai pražils. Vieną rytą prabusi ir pats nustebsi su kuo susituokei. Tai tiesa. Aš... aš turiu tai omenyje ne kaip juoką. Ne, pone. Tai tiesa. Aš tik dedu pamatą tam apie ką dabar norėsiu kalbėti. Suprantate? Tai tiesa.

Bet jeigu jūs mylite ją todėl, kad matote joje kažką, dėl ko meldėtės ir Dievas sujungė jus, ji gali tapti sena ir raukšlėta ir būti bjauri; tai jums visiškai netrukdytų, jūs mylėtumėte ją visą amžinybę. „Ką Dievas sujungė, joks žmogus teneišskiria“. Tai tiesa. Todėl iš pradžių klauskite Dievo.

22 Bet Ahabas, jis ten nuvyko ir užkibo už šios merginos. Todėl jis sugrįžo ir vedė ją, ir atsivedė ją į Izraelį. Ir kai ji atvyko būdama pagonė... Ir ar jūs atkreipėte dėmesį, kad Ahabas nuvyko ten ir parodė, kad buvo pasieninis tikintysis. Jis tiesiog pradėjo delsti su pasauliu tam kad gautų šią merginą. Ir štai kur daug žmonių padaro klaidą peržengdami ribą. Dievas turi ribos liniją.

Senas metodistų pamokslininkas, mano draugas, brolis Kelis, jis ir sesė Keli anksčiau giedodavo giesmę:

*Mes nuleidome kartelę; mes nuleidome kartelę
Ir mes darėme kompromisą su nuodėme
Mes nuleidome kartelę, avys pabėgo
Bet kaip čia pateko ožiai?*

Jūs nuleidote kartelę. Štai kokia priežastis. Jūs padarėte kompromisą nuodėmės atžvilgiu. Štai kaip į vidų pateko ožiai, nes jūs suprastinote standartus.

23 Na, senasis Džonas Smitas prieš daug metų, kurį atvesdavo prie sakyklos, galėjo pamokslauti tik dvi valandas, jis buvo toks senas. Jis pamokslaudavo tik dvi valandas, bet be mikrofono. Jis pasakė: „Jau pati mintis...“. Tai metodizmas, tiesiogine prasme. Jis pasakė: „Vien pati mintis, kad mūsų metodistų dukros dėvi juvelyrinę ant rankų...“.

Ką jis padarytų dabar pamatęs jas dėvinčias šortus? Suprantate? Ką jis pagalvotų dabar apie metodistus, baptistus ir sekmininkus? Tiesiog lygiai taip pat, viskas taip pat... Aš tik parodžiau jums iš kur tai kilo, kokia yra to kilmė. Tuomet jūs galite suprasti, kodėl tai man sukelia pyktį, ne jūs sukeliate, bet tie velnio dalykai, kurie skatina jus taip elgtis.

Taigi, negalvokite, kad taip yra dėl to, kad aš tai sakau. Jeigu jūs išeisite ir nusiprausite tik dėl to, kad aš taip pasakiau, tuomet jūs vis dar klystate. Atsiklaupkite ir pasimelskite, ir leiskite Dievui įeiti į jūsų širdį, ir tuomet jūs tikrai apsivalysite. Esu tikras. Nes tol, kol ta dvasia jus valdo, jūs pyksitės su manimi ir bandysite gintis sakydami: „Taip nėra,“ – ir panašiai. Ir jūs purtysite galvą kaip apakusi avis. Bet tai jums nesuteiks naudos, nes jeigu manyje yra Šventoji Dvasia, jums derėtų susitvarkyti su šiais dalykais prieš patenkant į teismą. Tai tiesa. Jeigu jūsų pastorius sako priešingai, nepriimkite to, nes šitai yra TAIP SAKO VIEŠPATS Dievo Žodyje. Tai tiesa.

24 Ir taip mes atrandame Jezabelę, kuri puošėsi galvą (tai reiškia, kad ji kirposi plaukus, susuko juos), kirposi plaukus, o tai yra negarbė. Moteris, kuri kerpasi plaukus negerbia savo vyro. Taip pasakyta Biblijoje. Su negarbinga moterimi turi būti išsiskirta ir ji turi būti palikta. Tai yra ženklas, kad ji myli kažką kitą, pagal Bibliją, nes kai ji tai daro, ji negerbia savo vyro. Ar jūs žinote, kad tai yra Biblijoje? Kas iš jūsų tai žino? Visi, kurie žino, kad Biblijoje yra taip sakoma, pakelkite ranką. Tuomet, dėl ko jūs tai darote? Štai, kas man neaišku. Man įdomu, kodėl jūs tai darote? Nes greičiausiai jūsų pastorius niekada jūsų tinkamai nepamokė. Bet

mums reikia griežto, senų laikų evangelistinio mokymo, kuris sudaužys tokius dalykus į šipulius. Tai tiesa.

25 Akivaizdu, kodėl mes negalime turėti prabudimo. Dievas gali miestui siųsti dovanas ir visa kita, ir... ir daryti stebuklus, ir atlikti dalykus, o žmonės sau sėdės toliau. Akivaizdu, kodėl stovykloje yra nuodėmė. Mes turime išvalyti šį dalyką ir pradėti veikti (Tai yra visiškai teisingai), ir pakoreguoti bažnyčią ir padaryti, kad ji teisingai funkcionuotų, ir tada Dievas ateis ir pradės rodyti ženklus ir daryti stebuklus mūsų tarpe. Jūs žinote, kad tai tiesa. Aš nesakau to tam, kad jūs įžeisčiau. Aš sakau tai, nes jus myliu. Ir prie teismo krasės aš turėsiu stovėti priešais kiekvieną čia esantį žmogų ir paliudyti. Dabar tai nuimta nuo mano krūtinės; dabar tai yra ant jūsų. Todėl jūs melskitės ir pažiūrėkite, ką Dievas jums pasakys. Aš tikiu, jeigu Šventoji Dvasia įeis į jus, o jūs vis tiek pasiliksite tą pačią dvasią, jūs ir toliau darysite tuos dalykus. Bet jūs tik pabandykite pakeistą tą dvasią Šventąją Dvasią ir stebėkite kaip greitai dalykai pasikeis. Neabejotinai pasikeisite.

26 Taigi, ir taip tada Jezabelė, kai ji ten pateko, ji sutrepsėjo aukštakulniais, kuriuos avėjo ir ji tarė: „Ahabai, dabar reikalus tvarkysiu aš“. Tai iš pat pradžių klaidinga. Vyras yra namų galva. Visur, išskyrus Jungtinėse Valstijose, vyras yra namų galva. Tai moters šalis. Moteris yra Amerikos dievas.

Aš pranašauju, kad prieš Viešpaties atėjimą moteris taps didele valdytoja Jungtinėse Valstijose, nes tai yra moters šalis. Tai prasidėjo Holivude, štai kokia kryptimi tai vystysis toliau.

Ir dabar jūs galite pamatyti senuką einantį gatve ir Jezabelę su cigarete lūpose, pučiančia sau dūmus štai taip. Ji pasakys: „Na...“. Ji sušuks: „Šalin, traukis!“. Ir jis šoks pro duris. Tai tiesa. Ir nakties metu ji ten sėdės su tais taip išgražintais raudonais nagais, kurie atrodo taip lyg erelio nagai, kuriais jis plėšė žalią mėsą, stovės ten sau štai taip. Ji neplaus indų, nes ji bijo, kad dažai nusiplaus. Kai tuo tarpu jos vargšas vyrelis grandys indus, o ji sau sėdės rūkydama cigaretę. Ir jis rūpinsis kūdikiu. Tai tiesa. Tai šlykštu, ar ne? Skamba absurdiškai, bet tai yra Biblijoje ir tokia yra tiesa. Tiesiog tiksliai taip.

Kaip jūs iš viso galite valgyti tas bandeles iš skardos, kurias iškepė moteris turinti tuos didelius, ilgus nagus. Aš negalėčiau; sakau jums, tai susuktų man skrandį. Aš tiesiog negalėčiau jų valgyti.

27 Taigi kaip ten bebūtų, bet, o, tai bent, gerai. Bet tu esi menkas, silpnavalis vyras. Man gėda jūsų kaip Krikščionių brolių, leidžiate savo žmonai daryti tokius dalykus; tai parodo iš kokio molio pats esate drėbtas. Tai tiesa.

Taigi, moterys, jums derėtų pasakyti: „Amen“, po to, kai tiek prieš jus pasakiau, nes jis yra jūsų valdovas. Tai tiesa. Ir būdas, kuriuo jis leidžia jums gyventi, tai jo kaltė. Dievas laikys jį už tai atsakingą. Tai tiesa. Jeigu tu nesi užtektinai vyras, kad prisiimtum atsakomybę ir įvestum tvarką namuose – tegul Dievas bus tau gailėstingas. Tai tiesa. Nes Biblijoje pasakyta, pačioje pradžioje, kad: „Jis valdys tave“.

Taigi, ji nėra kaip kilimėlis prie durų; ji yra jūsų mylimoji. Suprantate? Bet jūs turėtumėte prisėsti ir pasikalbėti su ja ir paaiškinti jai tai, ir pasakyti jai, ir perskaityti iš Biblijos, ir kartu pasimelsti. Tuomet šių dalykų nebūtų bažnyčioje, jeigu būtumėte tai padarę. Tai tiesa.

28 Taigi Jezabelė, kai ji atėjo vieną dieną jos vyrelis buvo nusiminęs, nes kitas vyras nenorėjo laužyti Dievo papročių ir Dievo įstatymo, kad atiduotų jam savo žemę, nes įstatymas sakė, kad jis turi išsaugoti savo paveldą ir jį paveldėjo Nabotas.

Bet tuomet mes atrandame, kad kai jis nepanoro taip padaryti, Ahabas pradėjo sielvartauti ir nerado sau vietos, ir krito ant lovos. O Jezabelė atplasnojo kaip plaštakė, atsisėdo ir pasiguldė jį sau ant kelių ir tarė: „Taigi, brangusis, kas su tavimi yra negerai?“.

Pasakė: „O, Nabotas nenori man perduoti savo... savo vynuogyno“.

Ji atsakė: „Nesijaudink, aš gausiu jį tau. Juk galų gale, kas yra šios karalystės valdovė?“.

Suprantate, tai priverčia mane susimąstyti apie denominacinius barjerus. Suprantate? „Aš gausiu jį tau. Tu tik leisk man tai padaryti savo būdu. Aš gausiu jį“. Ir ji sutrepsėjo savo kojele iš išbėgo lauk, ir susirado daugiau vyrų, kurie buvo atpuolėliai, ir nuvyko ten ir parengė melagingus kaltinimus prieš Nabotą ir padarė, kad jį užmėtytų akmenimis ir užmuštų.

29 Bet nepamirškite, kai tokia nuodėmė kaip ši įsimaišo žmonių tarpe, Dievas visada turi ką nors, kas atsisotos ir pasakys jiems apie tai. Amen. Taip, pone. Jis turėjo Tišbietį vardu Elijas, nuėjo tiesiai ten ir pasakė tiems žmonėms, kad jie buvo neteisūs. Jis pasakė: „Dievas privers jus atsakyti už tokius dalykus“. Tai tiesa. Nesvarbu kaip žemai yra puolama, kažkur Dievas turės liudytoją, kuris prieš tai prakalbės. Tai viskas. Iš kažkur Jis galės iš šių akmenų prikelti Abraomui vaikus. Jis tai padarys kažkokiu būdu, kažkur, per kažką.

Ir ten visi pranašai... O, tai bent. Jezabelė gali prieš juos atsisukti. Ir jie... jie tiesiog paėmė vandens ir nuėjo toliau. Bet senasis Elijas stovėjo ten ir jis pasakė jiems tiesą, tiksliai, pasakė: „Dievas privers jus už tai sumokėti ir jūs esate prieš Dievą,“ – ir tikrai pasakė jiems, kas buvo teisinga ir kas klaidinga.

O ji nekentė jo. Tai jau tikrai ji nekentė jo. Žinoma. Ir tu pradedi žmonėms sakyti tiesą, labai dažnai vietoj to, kad atgailautų jie pradės tavęs nekęsti. Tai tiesa. Jums derėtų atgailauti ir dėkoti Dievui už tai kad sužinote, kas yra tiesa. Tai tiesa. Bet, o, ji neapkentė to pranašo. Tai bent!

30 Taip ji nuvyksta ten ir ji turi... paruoštus melagingus kaltinimus prieš Nabotą ir padarė taip, kad jis būtų užmėtytas akmenimis. Ir žmogus mirė savo... ten gatvėje. Ir tada ji... Ji pagalvojo: „O, niekas apie tai niekada nesužinos; viskas gerai. Aš pasiunčiau ten du savo atstovus, kurie atsistojo ant pakylos ir apkaltino jį esant Dievo išdaviku, karaliaus,“ – kai tuo tarpu žmogus buvo visiškai nekaltas. Ir jie užmėtė jį akmenimis. Ji pagalvojo: „Viskas su tuo bus gerai“.

Bet lygiai taip užtikrintai kaip jūs žinote, kad nuodėmė ir nedorybė laukia prie jūsų durų, yra dangaus Dievas, kuris žino visus dalykus. Nepamirškite to. Jis žino. Jis žino viską. Ir tuomet, kai jis tai padarė, Jis prakalbo Elijui ir pasakė: „Eik ten ir susitik su Ahabu ir pasakyk jam TAIP SAKO VIEŠPATS“. Amen. Man tai patinka. O, tai bent! „Kai padaugėja nuodėmės, malonės padaugėja dar daugiau“. Tai tiesa.

31 Jis ten turėjo kažką, kas nueis dėl Jo anam nudirti odą... Taigi kelyje jis susitiko Ahabą. Ir Ahabas vyko ten, kad paimtų nuosavybę ir jis turėjo... Jie nužudė žmogų dėl to, kad jis darė tiksliai tai, ką Dievas buvo liepęs jam daryti. Tas paveldas turėjo būti perleistas iš kartos į kartą. Ir jeigu koku nors būdu jis būtų jį praradęs, jis turėjo būti giminaičio atpirktas. Perskaitykite Rūtos knygą ir apie giminaičio įstatymą, ir pamatysite, ar tai ne tiesa. Todėl ji nužudė jį dėl jo balso. O Ahabas ėjo sau lyg niekur nieko. Žodis stovėjo priešais jį ir pranašas buvo priešais jį. Ir vietoj to kad... toks pamišęs dėl sklypo tik tam, kad turėtų gražų sodą šalia savo namų, todėl jis nuėjo ten ir perėmė jį prievarta.

Ir Elijas sutiko jį kelyje ir pasakė jam, tarė: „Kadangi tu tai padarei, tu žudike, – pasakė, – šunys, kurie laižė Naboto kraują, laižys tavo kraują toje pačioje vietoje“. Broli, kai Dievo taure persipildo, jį tikrai persipildo.

Jis tarė: „Be to, ta Jezabelė, kurią tu vedei...“. Tai bent. Jis nesivargino ją vadinti žmona, bet pasakė: „Ta Jezabelė, kurią tu vedei, šunys suės ją Jezreelio gatvėse. Ir Jezabelės lavonas bus kaip mėšlas lauko paviršiuje... kad nesakytų: ‘Tai Jezabelė’“.

32 O, tai bent! Moterie, tu juk nenorėtum atsidurti tokioje padėtyje, ar ne? Apie ją net prisiminimo niekur neliko... Pasakė tai... ir jūs galite prisiminti, kai matote visus šiuos vykstančius dalykus, kad vienintelė moteris Biblijoje, kuri taip elgėsi, Dievas ją sumaitino šunims. Tai tiesa. Tai... Kai matote tai darančią moterį, jūs galite pasakyti: „Tai šunų maistas“. Ar suprantate? Nes būtent tai padarė Dievas; Jis sumaitino ją šunims. Jis sumaitino tokias moteris šunims. Todėl jūs laikykitės nuo to atokiai. Nusiprauskite. Amen. Susitvarkykite su Dievu.

Ko mums reikia, tai senovinio nusišveitimo, viską iškasti. Išraukite tas piktžoles iš lauko tam, kad javai galėtų augti. Jėzus ateina. Gerai, štai ko mums reikia. Sugrįžkite prie senosios vagos. Sugrįžkite atgal į kelią. Dievas ateis į mūsų tarpą. Bet tol, kol jūs esate susimaišę su pasauliu, Dievas nepajudės iš vietos. Jūs kartais stebitės, kodėl dalykai vyksta tam tikra linkme. Jums tiesiog reikia šiek tiek apsidairyti aplinkui. Šiek tiek pasimelskite ir Dievas nuteis nuodėmę.

33 Atkreipkite dėmesį. Ir tuomet pirmas dalykas, kurį pastebėsite – reikalai pablogėjo. Ir Elijas įsikūrė kalnuose, ten aukštai vienas. Dievas pasakė jam: „Eik ten“. Parodė jam regėjimą, tarė: „Man jau viso šito užteko“. Tarė: „Nueik ten ir pasakyk Ahabui, kad Aš ne... neleisiu lietui ar net rasai iškristi, kol tu neliepsi“. Taigi, Dievo vyras visada seks tikrą Dievo Žodį.

Taigi, Jezabelė jam pagrasino ir ko tik ji nedarė. Na, pasakysite jūs: „Dabar, Broli Branhamai, palūkėk minutėlę prieš palikdamas Jezabelę. Ta moterėlė galbūt neturėjo kitos galimybės. Ji gimė pagone. Ji neturėjo galimybės“. O taip, ji ją turėjo. Ji turėjo pastorių, Pastorių Eliziejų. Ir Eliziejus nebijojo jai apie tai pasakyti. Nemanykite... Dievas visada ten patalpina šviesą. Ji tiesiog atsisakė vaikščioti šviesoje; tik tiek. Tai tiesa. O, ji nenorėjo Elijo vadinti savo pastoriumi, tikrai ne. Ji turėjo kitą formalų, vertą pagarbos, kurį laikė savo pastoriumi. Bet Dievas siuntė Eliją būti jos pastoriumi, nesvarbu kaip stipriai ji jo nekenė. Ji nekenė jo, nes žydų religija jai buvo per daug dora.

34 Ir štai kokia priežastis yra šiandien. Žmonės nori elgtis kaip pasaulyje ir kalbėti kaip pasaulis, ir elgtis kaip pasaulis, ir bažnyčią ir pasaulį laikyti tuo pačiu. Krikščionys, Šventosios Dvasios religija jiems yra per daug tiesmukiška. Tai vienintelis dalykas. Amen. Priežastis dėl kurios jūs norite juos vadinti šventaisiais, kurie voliojasi ant grindų ir sakyti, kad jie yra nepilno proto ir panašiai, yra ta, kad jūs nesugebate to išreikšti gyvenime. Štai kokia priežastis. Ir kai kurie iš jūsų, kurie anksčiau tokie buvote, esate nusukę iš vėžių. Apie ką aš kalbu? Tai bent! Galbūt tai visai gerai.

Bet... Tai šiek tiek primena, kai mama anksčiau mums duodavo ricinos aliejaus. Ir ji sakydavo... Mane tiesiog vimdo vien prisiminus jį. Ji sakydavo: „Jeigu jis jūsų nesupykins, jis niekuo jums nepadės“. Na, galbūt su tuo apie ką čia kalbame yra tas pats. Jeigu jums nuo savęs pačio pasidarys bloga, galbūt tai sutvarkys jūsų... jūsų dvasinę mitybą tam, kad tikrai galėtumėte priimti Žodį.

35 Jie stebėjosi. Elijas ten nuėjo, trepsėdamas įėjo į rūmus ir praėjo pro visus sargybinus, ir jis pasakė Ahabui bedęs pirštu link jo veido, tarė: „Nei rasa neiškris iš dangaus tol, kol aš nepaliepsiu“. O, tai bent! Kodėl? Dievas jam prakalbo. Jis buvo su Dievo Žodžiu, todėl jis nebijojo.

Niekada nebijokite. Michėjas būdamas su Dievo Žodžiu nebijojo. Joks žmogus nebijos, kai turite Dievo Žodį ir Dievo regėjimą veikiantį su Žodžiu. Priežastis dėl kurios Michėjas galėjo nuteisti tuos pranašus ir pasakyti jiems, kad jie klydo, ir kad ant jų buvo velnio dvasia, buvo ta, kad ten buvo mados ir visi kiti dalykai, kuriuos jie darė, ir dėl to, kad jie nebuvo susiderinę su Žodžiu. O Dievas parodė tikrą regėjimą tikram pranašui. Ir jis... bandė juos pakoreguoti... O dabar... ir šiandien tikras regėjimas yra Šventosios Dvasios krikštas. Tikras pranašas yra krikštas... tai... tai yra pati Šventoji Dvasia. Ji yra ta, kuri ateina ir suderina mus su Žodžiu. Ir atkreipkite dėmesį. Ne koks nors vyskupas ar arkivyskupas, bet Šventoji Dvasia veda Bažnyčią. Amen.

36 Dabar, sekite. Taigi, mes atrandame, kad... Ar galite įsivaizduoti Ahabas stovi ten ir žiūri į jį, karalius. O šis senas vyras, galbūt atrodė tarytum putlus kirminas, su visa savo barzda ir plaukais styrančiais į visas puses štai taip, ir įsisupęs į aviklio gabalą... Biblijoje pasakyta, kad jis visas buvo plaukuotas. Aš galiu įsivaizduoti, koku gražiu reginiu jis buvo ten stovėdamas karaliaus menėje. Bet jis bedė pirštu link jo veido ir tarė: „Net rasa iš dangaus neiškris, kol aš nepaliepsiu“. Amen. Jis turėjo TAIP SAKO VIEŠPATS, trepsėdamas sugrįžo atgal į dykumą.

Po to, kai jis išėjo, aš girdžiu kaip Ahabas prapliupo: „Cha-cha-cha. Kaip tas senas šarlatanai drįso ateiti čia ir pasakyti tokį dalyką, ar jūs girdėjote, ką jis pasakė? Cha-cha. Na, mes turime šventinkus, kurie čia sėdi ir išmano visus šiuos dalykus. Na, viskas čia pas mus gerai. Jis yra tiesiog senamadis, nukaršėlis“. Bet jis turėjo TAIP SAKO VIEŠPATS. Taip, pone. Ir jis trypdamas išėjo iš dykumos.

Kai kurie iš jų pasakė: „Tik pažiūrėkite kaip jis eina“.

„O, nekreipkite į jį dėmesio“.

37 Ir jis užkilo prie Kerito upelio ir atsisėdo. Ten aukštai Viešpats jam prakalbo, tarė: „Užkilk ten, nes aš pasirūpinsiu tavimi tau ten būnant“. Man tai patinka. Jeigu jūs neignoruojaite Viešpaties, Viešpats jumis pasirūpins. Jūs tiesiog padarykite tai, ką sako TAIP SAKO VIEŠPATS ir Jis jumis pasirūpins.

Ir Elijas ten užkilo ir atsisėdo būdamas visiškai įsitikinęs, kad lietaus nebus. Ir pirmas dalykas, kurį būtų mėte pastebėjęs – prasidėjo sausra. Ir visi... visi šaltiniai išdžiūvo. O jie galvojo, kad jis buvo pamišęs. Ir štai jie buvo... Jis buvo nukaršėlis. Jis buvo senamadiškas, ir panašiai, ir senas pamišėlis su savo pamokslais. Bet jis buvo Dievo pastorius tai tautai tomis dienomis, Pastorius Elijas Tišbietis.

O jie nenorėjo jo klausyti. Bet jie pasakė, kad jis buvo šiek tiek netinkamas. Tačiau jis užkilo ir atsisėdo šalia šaltinio iš Dievo valios. O ten apačioje slėnyje buvo žmonės, kur buvo vandens kolonėlės, visi šaltiniai išdžiūvo, žmonės mirinėjo iš troškulio dėl vandens; o ten aukštai sėdėjo Elijas gerdamas bet kuriuo metu, kada tik panorėdavo. Nes jis turėjo TAIP SAKO VIEŠPATS.

38 Dabar šiandien man yra įdomu, jeigu jūs galvojate, kad dėl to, kad jūs priklausote didelei denominacijai, ar kažkokiai didelei bažnyčiai ant kurios stogo yra kryžius, ir kurioje yra milijono dolerių vertės vargonai, dėl to galite gerti vandenį kada tik panorėsite? Sakau jums šaltinis trykšta tik iš TAIP SAKO VIEŠPATS.

Jis stovėjo ten aukštai galėdamas atsigerti gero dvasinio gėrimo bet kuriuo metu, kada panorėjęs. Vandenyš čia žemai šalyje išdžiūvo. Aš manau, kad šiandien didelė problemos dalis yra ta, kad vandenyš mūsų kraštuose taip pat išdžiūvo, mūsų Krikščioniškoje šalyje. Dėl kokios priežasties? Jūs... Anksčiau labai seniai jūsų senoviškuose susirinkimuose žmonės verkėdavo ir vaikščiojo pirmyn ir atgal tarp eilių, ir visą naktį gulėdavo veidais nukreiptais į žemę, ir meldavosi, ir atvedavo savo vaikus į... į Dievo Karalystę. Bet šiandien jie turi aukles. Ir... ir anksčiau jos... Moteriai rūkyti cigaretę buvo gėda. Šiandien ištisos žmonių grupės rūko cigaretes. Ir anksčiau moteriai dažytis ir naudoti tuos dalykus buvo gėda. O šiandien tai pavirto į vieną... Negali atskirti, kuri yra Krikščionė. Visos vienodos. Ar žinote, kokia yra to priežastis? Jūsų vandentiekis buvo atjungtas. Štai kokia priežastis. Jūs esate dykumoje. Ir dėl šios priežasties jūsų bažnyčioje niekaip nesibaigia ginčai. Jūs žinote...

39 Paimkite... bet... bet kokį augalą ir pasodinkite jį dykumoje, kur nėra vandens, ant jo atsiras spygliai. Ir paimkite tą patį augalą ir persodinkite jį ten, kur yra daug vandens, jis pasidarys švelnus. O kodėl taip yra? Todėl, kad ten sausa.

Ir štai, kas šiandien yra nutikę su bažnyčiomis. Jos ginčijasi: „Garbė Dievui, aš baptistas. Aleliuja“.

„Aš presbiterijonas, sakau jums, mes turime pačius geriausius, rinkinius pastorius. Taip pone, mums nereikia priimti jūsų senos, Sekmininkiškos teologijos“.

„Aš sakau jums, aš priklausau asamblėjoms; štai, kas aš esu. Mes esame tokie pat svarbūs kaip ir kiti“.

„Aš priklausau Jungtinių...“.

„Aš priklausau tiems, kitiems, ar dar tretiems“. O, aš matau jūsų spyglius. Vanduo iki jūsų nepriteka. Štai kokia priežastis. Tiesiog štai tokia yra priežastis. Vanduo buvo atjungtas. Jūs daugiau nebeturite tų dalykų, kuriuos turėjote prieš daug metų, Bažnyčioje daugiau nėra stebuklų ir kitų dalykų. Jausmų... bendravimas bažnyčioje jau nebėra toks, koks buvo anksčiau. Kame reikalas? Šlovės šaltinis, kuris vedė link jūsų sodo pavadinimu „Aleliuja“, buvo sustabdytas.

Kas tai padarė? Nuodėmė. Tai padarė nuodėmė, kuri įėjo į bažnyčią ir į jus, dėl silpnos sakyklos, kuri nesugebėjo išlaikyti vandens tekėjimo. Tai tiesa. Amen. Tai yra Tiesa. Galbūt tai skamba šiurkščiai, bet tokia yra tiesa. Ir jeigu jūs nesustosite ir nesušausite senovinio maldos tarnavimo, ir jeigu nesugrįšite pas Dievą, kas iš jūsų bus po dešimties metų? Kam nors derėtų pakilti ir eiti apie tai pamokslauti, ir išvyti tuos dalykus iš bažnyčios lauk. Tai yra vėžys, kuris išėda iki kaulo. Išmeskite jį lauk. Dieve, siųsk evangelistus, kurie stovės Žodyje ir pamokslaus Žodį, jums matant kaip vyksta visi šie dalykai. Ir po to leidžiate, kad tai taip ir toliau tęstųsi?

40 Na čia vieną dieną aš sutikau grupę moterų, kurios buvo maldos tarnavime, šūkavo ir kalbėjo kalbomis dėvėdamos šortus, rūkė cigaretes: Sekmininkės. Dieve, būk gailėstingas. Tai yra ne kas kita kaip atpuolę nusidėjėliai. Aš nesu teisėjas, bet: „Iš jų vaisių juos pažinsite“.

Ar jūs suvokiate, jog tai yra beprotybė? Ar jūs žinote, kad Biblijoje yra tik vienas atvejis, kai apskritai kas nors buvo taip nusivilkęs savo drabužius, ir tai buvo velnio apsėstas žmogus? Ar jūs suvokiate, kad visi šie šiandien vykstantys dalykai, tie rokenrolo vakarėliai, kuriuose jūs esate... jūs visi lankotės, tose vietose, kuriose jie taip pašėlsta ir pradeda daryti tuos judesius kaip Preslis ir kiti, iki tiek, kad jaunos damos nusivelka savo apatinius ir sviedžia juos ant scenos tam, kad jis pasirašytų autografa, ir jūs vadinate tai civilizuotais žmonėmis, kai po to jie daugybę tokių žmonių išsiunčia į išprotėjusių žmonių įstaigas? Ir mūsų radijo programose ir visur kitur, beveik vien tik ir girdite kokios pilnos to chaoso jos yra? Tai yra velnias kaip riaumojantis liūtas. Ir jie atneša tą patį dalyką, bugi-vugj ir kitką, į bažnyčią.

Toli Hotentote Afrikoje girdisi tas pats graudus garsas... Kai aš išvydau juos ten stovinčius ir raganius, ir jie pradėdavo eiti ir skleisti tokius garsus. Pagonys išdažytais veidais, o jaunos moterys šokdavo ten iki tol, kol jos.....?... sekso vakarėliai ir visi kiti dalykai. Amerika pasiekė civilizacijos viršūnę, bet dabar ritasi atgal ir sugrįžta į pagonybę, dažosi ir klauso roką, ir taip ritasi, ir... ir dar net vadina save bažnyčios nariais. Amen.

Labai dažnai... Neseniai vienas toks buvo čia Kanadoje. Ir aš manau, kad jie išvežė dešimt vaikų per dvi dienas, po to įvykio, į beprotnamį. Žinoma. Jums derėtų nurimti ir sugrįžti prie senovinės Evangelijos ir sugrįžti pas Kristų. Tikrai su anais taip atsitiko. Nubrėžkite ribą tarp to, kas teisinga ir to, kas klaidinga.

41 Elijas sėdėjo ten ant uolos, o jie sakė, kad jis buvo pamišėlis. Jie sakė, kad jis pats nenutuokė apie ką kalbėjo. Bet štai jie buvo ten neturėdami ko valgyti; kviečių derlius neužderėjo, neturėjo vandens. Viskas, ką jie galėjo padaryti, tai graužti sau liežuvį. O dar sakė, kad jis buvo pamišėlis. O jis sėdėjo ten aukštai ir jam buvo daug geriau nei daugumai žmonių, kurie esate čia Čikagoje šį vakarą. Tai tiesa.

Jis sėdėjo ten aukštai, visų pirma, Dievo valioje, sėdėjo šalia vandens šaltinio ir varnai atnešdavo jam šio to pavalgyti. Jis turėjo patarnautojus, kurie atnešdavo jam valgį. Kaskart jam išalkus ten pasirodydavo varnas nešinas sumuštiniumi, kurį jam atiduodavo. Jis pavalgydavo, atsisėdavo ir atsigerdavo, atsistodavo, pašlovindavo Viešpatį. Taigi, jeigu tai nėra tiesiog nuostabu, tuomet neturiu ką ir pridurti. Man tai būtų kaip gyvenimas prabangoje. O jums? Žinoma, kad taip ir buvo, ir žinome, kad jis buvo Dievo valioje. Viena kartą kažkas man pasakė, paklausė: „Broli Branhamai, ar jūs iš tiesų tikite, kad varnai atnešdavo jam mėsos ir duonos?“.

Aš pasakiau: „Taip, pone“.

Paklausė: „Iš kur jūs žinote, kad jie atnešdavo?“.

Aš pasakiau: „Biblijoje taip pasakyta. To pakanka“.

Jis pasakė: „Na, paklauskite, tuomet noriu jums užduoti klausimą. Iš kur jie jį atnešdavo?“.

Aš pasakiau: „Aš atsakysiu jums. Aš nežinau“. Bet aš pasakiau: „Viena tai žinau, jie atnešdavo jį; jis tai suvalgydavo“. Ir aš pasakiau: „Lygiai kaip su tuo klausimu, kurį jūs man prieš kurį laiką uždavėte, dėl ko aš taip pradėdau šūkauti ir elgtis?“. Dėl Šventosios Dvasios. Aš negaliu jums pasakyti iš kur Ji ateina, bet aš žinau, kad Ji čia ateina, ir aš tiesiog Ją priimu. Tai yra vienintelis dalykas, kurį galiu padaryti. Ir Dievas Ją atsiuntė, ir man Ji patinka“. Amen.

42 Todėl tol, kol esate Viešpaties valioje, koks tuomet iš viso yra skirtumas? Man nesvarbu iš kur Tai ateina, jeigu Viešpats man tai siunčia; tai yra gerai. Amen. Aš tiesiog tai priimu. Man nerūpi ką pasaulis apie tai galvoja. Nagi, graužkite savo liežuvius, visas jūsų vanduo išdžiuvo ir bažnyčioje daugiau negirdėti „aleliuja“, ir liko vien tik pasmerkimas, sėdi ir krapšto sau panages ir dažosi nagus tuo metu, kai pamokslininkas lemena savo lepūnėlišką, bevertį pamokslininką, bandydama patapšnoti jums per petį ir panašiai. Tai tiesa. Dabar kalba eina ne apie presbiterijonus; taip yra pas sekmininkus. Taip, o, tai griežtoka, ar ne? Bet tai yra tiesa. Taip, pone.

Ko jums reikėtų, tai daugiau tokių kaip Jonas Krikštytojas, senosios žinios kaip ši, vyro pripildyto Šventąją Dvasia, kuris prietų prie pačios nuodėmės veido ir pasakytų: „Tau yra neteisėta ją turėti“. Tai tiesa. Amen. Štai ką Biblija sako reikia padaryti. Sugriauti tai. „Kirvis jau yra pridėtas prie medžio šaknų“. Tai tiesa. Nukirskite ją. Štai ko mums reikia, tai apipjaustymo. „Apipjaustymas“ reiškia: „nupjauti perteklinę kūno dalį“. Štai ko šį vakarą mums reikia sekmininkiškoje bažnyčioje, tai yra nupjauti perteklinę kūno dalį ir tuštybes. Tai yra visiškai teisinga. Sugrįžkite prie senosios vagos.

43 Elijas prasėdėjo ten aukštai tris metus, tiesiog puikiai leido laiką būdamas Viešpaties patepime kiekvieną dieną ir naktį. Kaskart atskrisdavo varnas, numesdavo jam sumuštinį ir jis jį suvalgydavo. Atsistodavo ir pašlovindavo Viešpatį, atsigerdavo vandens ir šiek tiek pašūkaudavo, ir vėl prisėdavo. O, kaip tai nuostabu.

Ir tik vėliau jie pradėjo susivokti. „[domu, kas nutiko tam šventajam, kuris voliojosi ant grindų? [domu... Na, galbūt jis vis tik buvo teisus“. Todėl tuomet jie pradėjo jo visur ieškoti. Jie išieškojo visą šalį bandydami jį surasti. Bet jis buvo... Jie negalėjo jo surasti. Tikrai ne.

Todėl Viešpats pasakė: „Ahabai...“. Arba Elijui: „Aš noriu, kad tu leistumeisi susitikti su Ahabu“. Todėl žemyn kalnu jis pradėjo leisti ir nuėjo ten. Ir kai Ahabas jį sutiko, jis tarė: „O, štai kur tu. Tai štai koks tu, a? Tu esi tas, kuris vargina Izraelį“.

O, tai bent! Ar jūs žinote, ką jis atsakė? Jis pasakė: „Tai ne aš; tai tu ir tavo Jezabelytė, kuri tai padarė“. Tai yra visiškai teisinga. „Tu atnešei raganavimą į Izraelį ir padarei tuos dalykus. Tu esi tas, kuris tai padarė“. Ir jis pasakė...

44 Štai kokios žmonės yra šiandien. Jie bando pasakyti: „O, jie kelia per didelį triukšmą ir jie daro tą ir aną. Jie sukėlė šitą problemą“. Pasiklausykite, tai ne... ne daktaras; tai liga, kuri sukelia bėdą. Tai tiesa. Tai liga; tai nuodėmė, kuri atskyrė juos nuo palaiminimo. Tai nuodėmė, kuri yra... Ne dėl to, kad neturite gerų pastorių, ne dėl to, kad neturite puikių bažnyčių, ne dėl to, kad neturite vieno ar kitų dalykų, žinoma, jūs juos turite. Bet tai yra nuodėmė, kuri atskiria jus nuo šių... šių dalykų, kuriuos jūs turėtumėte turėti. Tai yra nuodėmė, kuri išties sulaiko bažnyčią nuo tos paėmimo būsenos. Tai nuodėmė, ne pastatas, ne bažnyčia, bet nuodėmė esanti bažnyčioje.

45 Todėl tada Jis pasakė: „Surink juos čia ant Karmelio kalno ir mes pažiūrėsime, kas yra Dievas. Tegul Dievas, kuris atsakys ugnimi bus Dievas. Įrodykite ir pažiūrėkite, kas yra Dievas“. O, aš... aš esu toks laimingas, kad mes vis dar turime tą patį Dievą, kad Dievas, kad Dievas vis dar atsako kaip Dievas, kalba kaip Dievas, vaikšto kaip Dievas, išgydo kaip Dievas, išgelbsti kaip Dievas, ir apvalo kaip Dievas. Amen. Vis dar tas pats Dievas... Tai yra įrodyta; šiandien Dievas aplanko žmones. Dievas yra Savo Bažnyčioje, stengiasi išgryninti ją, išimti iš jos raugą. Jis siunčia pasiuntinius, ženklus ir stebuklus, ir visus kitus dalykus, stengiasi įrodyti, kad Jis myli juos ir Jis nori, kad jie apsivalytų. Štai čia pašalink šitai, visą tą laisvą elgesį, pasilikimą namuose trečiadienio vakarą vietoj ėjimo į maldos tarnavimą tam, kad pažiūrėtum tas kvailystes, kuriose vaidina moteris iš Holivudo, ištekėjusi keturis kartus, ar penkis, ir kažkoks vyrukas, kuris permiegojo su puse vakarinės pakrantės moterų, ir žiūri „Kam patinka Liusi“, ir įvairius tokius dalykus. Ir jūs Krikščionys žmonės pasilikate namuose tam, kad pažiūrėtumėte tai ir neinate į Dievo namus, tai parodo kokios dvasios yra jumyse. Amen.

Aš turiu tai namuose „FTB“ bylose; bet kuris norintis tarnautojas jas gali įsigyti. Jeigu jūs tik žinotumėte, koks yra nepadorumas tų žmonių, kuriuos jūs laikote sau pavyzdžiu: rengiatės kaip jie, elgiatės kaip jie, kalbate kaip jie. Broli, skaityk Bibliją. Kalbėkite kaip Krikščionis; elkitės kaip Krikščionis; būkite kaip Krikščionis; gyvenkite kaip Krikščionis – štai ko jums šiandien reikia. Amen.

46 Taigi, jus vargina ne dažai ir žirklys, kuriomis yra nukerpami jūsų plaukai. Tai yra ta jumyse esanti dvasia, kuri verčia jus eiti tai daryti. Štai kas tai yra. „Max Factor“ galėtų viso to prigaminti, kiek tik norėtų ir padėtų tai štai čia, ir jeigu jūs būtumėte Krikščionė, jūs prie to net neprisiliestumėte. Aš turiu omenyje, jeigu jūs būtumėte pakrikštyta Šventąją Dvasia ir gyventumėte taip, kaip jums derėtų gyventi (Teisingai), ir jeigu jūsų pastorius pamokslautų tiesą ir leistų jums tai žinoti. Jūsų tai nei kiek nedomintų.

Šiandien gatvėje jums nepavyktų parduoti senųjų užsagstomų batų, tų ilgų suvarstomų batų, kurie yra pasiūti iš didesnio kiekio odos nei prireiktų dvylikai porų šių batelių už kuriuos sumokate dvidešimt penkis dolerius. Dirželis vos apjuosia didįjį kojos pirštą ir didelis raudonai nudažytas kojos nagas stūkso atviras štai taip, ir atvirais kulnais šlepsite sau per lietu ir štai tokios jūs vaikštote gatve. Tai tiesa. Tai tiesa. Bet jūs nepirktumėte tų senamadiškų batų, nes jūs nenorite jų; jūs jau prisižiūrėjote kokius dėvi Marta Siuzana. Suprantate? Jūs norite rengtis kaip ji. Jūs nenorite tos suknelės, kuri yra plati. Jūs norite tokios, kurioje atrodote taip lyg į ją būtumėte įlieta, nes tokią pamatėte pas Siuzi per televiziją ir radijuje, ir žurnale.

Visus šiuos dalykus pateikia velnias, jauni vaikai geriantys alų, „Ortelį '92“ ir „Šlitzą“, ir kitus tokius gėrimus, tai... Tai yra melas. Ir tai yra ne kas kita kaip... Tai apkvailina vargšų jaunų vyrų ir moterų akis tam, kad jie tai gertų. Tai velnias. Tai pripildo beprotnamius. Tai pripildo viešnamius. Tai padaro visa kita. Tai išardo namus. Tai sukelia prievartavimus ir visus kitus dalykus.

O cigaretės apnuodija protus, sukelia vėžį. Ir Sveikatos asociacija netgi praneša apie tai, bet jūs vis tiek toliau rūkote tą velnio žolę. Aš nežinau kam aš tai sakau; tai neskamba taip lyg aš tai sakyčiau, bet aš... aš... aš vis tiek tai pasakysiu, kol tai skamba tokiu būdu. Tiesiog... Tai tiesa. Tai neteisinga; pasitraukite nuo to. Krikščionys, prisipildykite Dievu. Taip, pone.

47 Vieną dieną, kai atėjo galutinis laikas Dievo Žodžiui išsipildyti, Elijo pranašystei išsipildyti, šunys laižė Ahabo kraują toje pačioje vietoje jiems dar nespėjus nuplauti vežimo Samarijos tvenkinyje. Kai jie nusileido nuplauti vežimo, kuriame jis buvo pašautas ir nužudytas, šunys laižė jo kraują.

Ir kai Jehuvas Jehozapato sūnus, teisus vyras, kurio tėvas buvo teisus, iš jo išėjo teisus vyras ir tikras karalius. Jehozapatas buvo Dievo vyras. Ar matote, ką jis pagimdė? Suprantate? Ir Jehuvas, kai jis pasirodė ten įniršusiai važiuodamas tuo vežimu, jis išvalė viską, kas vadinosi nuodėme. Aš turiu omenyje, kad jis apvalė namus. Šiandien mums reikia daugiau Jehuvų (Teisinga.), kurie įniršusiai važiuos eilėmis ir išvaikys tuos dalykus ir juoda vadins juoda, o balta, balta. Tai tiesa. Tai, kas teisinga – teisingu, kas klaidinga – klaidingu.

48 Ir kai jis pro ten atvažiavo, smulki panelė Jezabelė, ji pamanė: „Na, aš juk esu vilioklė, jūs mane žinote“. Pasakė: „Aš gražuolė“. Ir ji nuėjo ir pasiėmė savo kosmetikos rinkinį, žinote, ir ji pradėjo dažytis veidą su visa ta kosmetika ir tais dalykais ir, jūs žinote.

Aš esu matęs moteris darančias tai restorane, o po to paima popieriaus lapą, servetėlę, ir lūpomis ją prikanda. Tai man mintyse priminė pasiutligę apsikrėtusį šunį, kuris bando įkasti į pagalį ar panašiai, į kažką tokio panašaus, apsidaro į šalis ir vėl taip padaro. Ir tuomet ji visa išsigražino, pasipuošė plaukus, pasidarė manikiūrą, tiesiog kad viskas būtų nepriekaištinga, žinote. Ir ji galvojo, kad atrodė gražiausiai. Ji pasirodė pasipūtėliškai, žinote, su ta šiuolaikiška suknele. Ji pažvelgė pro langą, ji tarė: „Ar Zimris turėjo ramybę?“

49 Jehuvas buvo Dievo vyras; tai jo neapkerėjo. Jis buvo tikras pastorius. Jis buvo tikras evangelistas. Jis pasakė: „Kas su manimi ir Dievu iš ten esančių?“

Ir du iš jos eunuchų turėjo pakankamai drąsos, pasakė: „Mes“.

Pasakė: „Meskite ją per langą“. Amen. Pasakysite, jis grubiai pasielgė ar ne? Ir kai ji tėsėsi į gatvę krauju aptiško žirgai ir netgi vežimas. Pasakė: „Palikite ją ten gulėti,“ – ir jis pervažiavo per ją. Jis netgi nežinojo... Jis tebebuvo Dievo valioje. Nes Dievo Žodis visada veiks išvien su Dievo valia.

Pervažiavo per ją, atsisėdo, papietavo, tarė: „Na, šiandien atlikome gana neblogą apvalymą“. Pasakė: „Jums reikėtų eiti ir palaidoti ją, vis tik ji buvo karaliaus duktė“. Ir kai ji ten parkrito, jis pamiršo, kad Dievo Žodis privalo išsipildyti. Kas dar buvo likę? Rankų plaštakos ir kaukolė. Šunys ją suėdė.

Jeigu jūs suprantate, tai buvo ganėtinai keistas dalykas, nes šunys įprastai žmogaus kraujo neliečia. Tai tiesa. Tai buvo Dievas, kuris paskatino juos tai padaryti. Tai tiesa. Aš žinau tai. Aš žinau, kad tai yra tiesa. Taip, pone, jie laikosi nuo žmogaus kraujo atokiai. Ir taip tie šunys suėdė ją, nes Dievas įsakė jiems tai padaryti. Ir štai ji buvo ten toje negarbėje.

50 Dievo Žodis nugalėjo. Jis visada nugalės, drauge. Aš nepykstu ant jūsų. Aš myliu jus. Aš noriu, kad jūs... Man... man geriau būtų susilaikyti nuo evangelistinių tarnavimų, nes galbūt aš pasidarau per griežtas. Aš neturiu to omenyje. Aš myliu jus. Bet, broli, sese, tokia yra tiesa. Tai tiesa, todėl padėk man. Ir aš galėčiau pasakyti štai ką: Tai yra TAIP SAKO VIEŠPATS, nes tai yra Jo Žodis. Tai tiesa.

Taigi, atsisakykite tos vėžinės būsenos bažnyčioje. Išeikite iš jos, moterys. Išeikite iš jos, vyrai, ne tik moterys, bet taip pat ir vyrai. Ir taip pat pamokslininke, tu nužeminai kartelę, pastoriau. Kažkas su tavimi yra negerai. Tu neprasiveržei maldoje, nes kitaip būtum pastebėjęs kaip ši būseną apima susirinkimą; tu būtum atsistojęs ir tam pasipriešinęs, netgi jeigu galiausiai būtum likęs pamokslauti keturioms sienoms. Būtent taip. Tai yra Tiesa. Tu taip padarytum.

51 Ir ko mums reikia tai se... senovinio išvalymo, apšvalymo. Ir jūs sekmininkų žmonės nesidairykite, baptistai ir presbiterijonai paims jūsų palaiminimą ir su juo išeis į šlovę. Garsūs baptistų tarnautojai ir presbiterijonų, ir liuteronų priima krikštą Šventąją Dvasia, sakydami: “Mes alkstame to, Broli Branhamai. Mes esame to išalkę“. Ir jų ateina vis daugiau ir daugiau, vieni iš iškiliausių vyrų tautoje alksta Dievo. O, apšvalykime. Visi mes, liuteronai, baptistai, presbiterijonai, sekmininkai. Mes nesame susikaldę; mes visi esame viena didelė gyvojo Dievo Bažnyčia. Susikibkime visi rankomis ir savo širdimis, žvelkite link Kalvarijos, ir žygiuokite eilėmis. Eikime pirmyn į pergalę, į pergalę.

Jėzus greitai sugrįžta, draugai. Ir nepamirškite, jūs čia esantys žmonės, stenkitės būti ta iškvieštąja grupe. Nepamirškite, Biblijoje pasakyta, kad paskutiniame bažnyčios periode bus Laodikėjos Bažnyčios Periodas, drungnas. Ir būtent prie to priėjo Sekmininkų bažnyčia. Štai prie ko jie visi artėja. Jeigu jūs nebudėsite, Dievas nužengs ir išves nedidelį likutį iš čia, ir čia, čia, sudarys Nuotaką ir iškeliaus. Suprantate? Todėl budėkime dabar ir tikėkime Dievu, ir turėkime tikėjimą Dievu, ir tikėkime, kad Dievas yra čia.

52 Ir Dievas, kuris buvo Elijuje yra tas pats Dievas, kuris yra čia pat šį vakarą. Jis yra tas pats Dievas, kuris buvo... Galbūt jūs nenorite su tuo sutikti, bet tai yra tas pats Dievas. Jis... Jis yra. Ir jis daro stebuklus; Jis rodo regėjimus; Jis siunčia jėgas; Jis išgydo ligonius; Jis turi apreiškimus. Jis... yra viskas, tiesiog tiksliai tai, ką Dievas visada padarydavo. Kaip tuomet mes galime, draugai, šios Biblijos šviesoje, ramiai sėdėti sau ir gyventi taip, kaip anksčiau? Štai ką jūs darote. Taigi, kai šį vakarą išeisite iš bažnyčios, jūs pasakysite: „Žinai, aš kaip ir tikiu, kad brolis Branhamas kalbėjo teisingai. Taip, dabar tai yra tiesa“. Bet rytoj jūs sugrįšite į darbą ofise, ko daryti jums nedera. Jeigu jūsų vyras serga, tuomet jums reikia tai daryti. Bet jeigu neserga, paklausk, brangi sese, Dievas sukūrė tave vienai vietai – virtuvei. Kai tu iš jos išieini, tu esi už Jo valios ribų. Nepamirškite to. Moteris buvo sukurta būti pagalbininke namuose. Ji niekada nebuvo sukurta darbui ofise. Ir tai sukėlė daug nemalonės ir skrybų ir panašių dalykų.

Ir šiandien jūsų gražus miestas yra lygiai tiek pat degradavęs kaip ir mūsiškis su tomis moterimis policininkėmis gatvėje. Kokia tai yra gėda Čikagai ar kitam miestui, kai tūkstančiai bedarbių, norinčių darbo vyrų vaikščioja gatvėmis. Būtent tokia yra tiesa. Ir ar jos pasipūtusios? O, tai bent! „Ei, atei čia“. Tau derėtų būti virtuvėje, kepti savo vyrui pyragą ar kažką vakarienei. Visiškai teisingai.

53 Aš žinau, kad jūs esate... Tai... tai sunku, draugai. Bet tai yra sakoma ne su panieka; tai yra sakoma su meile, nes aš myliu jus ir aš noriu, kad jūs tai suprastumėte tokiu būdu. Bet tu negali matyti nuodėmę ir toliau ramiai sau sėdėti. Taip... štai taip. Man... man... man tai nepatinka. Ir tai aš matau žmonėse. Ir čia esantys žmonės ir žmonės, kuriems aš pamokslauju yra tie žmonės, kurie mane myli, ir... ir mano pragyvenimas yra iš tų žmonių. Dievas įdeda jiems tai į širdį ir jie prisideda prie mano pragyvenimo.

Bet ar aš galėčiau atsistoti prie teismo krasės, ir Dievas pažvelgtų į mane tos didžios Dievo šviesos akivaizdoje ir pasakytų: „Viljamai Branhamai, tu labai gerai žinojai tiesą, bet tu leidai jiems stačia galva pulti. Aš iš tavo rankų pareikalausiu jų kraujo“. Dieve apsaugok. Ne, ne, ne. Aš kalbėsiu apie tai, mano brangus broli, sese, pamokslausiu apie tai, tol, kol Dievas duos man alsavimą, kol būsiu gyvas. Tuomet, kai tą dieną tai... Jūs... jūs... Aš noriu, kad Jis pasakytų: „Tai buvo gerai atlikta, Mano geras ir ištikimas tarne“. Taigi, štai ką aš noriu, kad Jis pasakytų. Ir aš noriu, kad Jis pasakytų: „O, jūs laimingi žmonės ar jūs dabar esate laimingi dėl to, kad jūs esate apipjaustyti nuo tų pasaulio dalykų?“.

54 Kaip tai buvo kažkurį vakarą, kai aš pamokslavau apie kerpamas avis. Jūs esate avis, priežastis dėl kurios Dvasia paliko bažnyčią yra ta, kad Dvasia pasilieka tik ant avių. Ir jūs pasakysite: „Taigi, Broli Branhamai, dabar tu kalbi apie tai, kad mes moterys ir mes vyrai darome tuos dalykus“. Tai... Jeigu aš noriu šiek tiek išgerti, broli Branhamai, po to, kai sugrįžtu namo po darbo, tai yra mano kaip amerikiečio privilegija“. Tai tiesa. „Jeigu aš noriu surūkyti cigarą, tai yra ne tavo reikalas. Tai mano privilegija“. Tai tiesa. Bet jeigu jūs esate avis, jūs noriai to atsisakysite ir leisite, kad jūsų teisės būtų „nukirptos“, jūsų privilegijos. Avis noriai prigula ir leidžia jiems nukirpti nuo jos tai, kas ant jos užaugo, jos... Ar tai tiesa? Jūs pasakysite: „Jeigu aš noriu dėvėti suknelę ir sijoną, ir jeigu aš noriu elgtis taip kaip noriu, tai mano reikalas. Tai yra mano kaip amerikiečio privilegija. Amerikos visuomenėje tai yra leistina ir jie yra... Tai yra legalu. Jie nevaikios dėl to manęs gatvėmis. Ir jeigu aš noriu tai

daryti, aš tai darysiu. Tai mano privilegija“. Tai tiesa ponija; tai yra visiška tiesa. Bet jeigu jūs esate avinėlis, jūs esate pasiruošę netekti savo teisių tam, kad būtumėte Dievo avinėlis. Tai tiesa. Jeigu jūs esate avinėlis, jūs atsisakysite savo teisių. Tai tiesa. Taip jums derėtų padaryti. Ir jeigu jūs... jeigu jūs išeisite ir net nebandysite... Jūs pasakysite: „Na, aš mesiu tai“. Melskitės tol, kol Dievas tiesiog... tiesiog tai padarys jums taip realiai, kad jūs pats mesite. Jeigu jūs tik galėtumėte tai padaryti.

O dabar mes esame čia tam, kad jums padėtume, o ne kad sužeistume jus, bet kad būtume jums palaiminimu. Ir aš meldžiu, kad jūs šį vakarą priimtumėte į savo širdis šį trumpą, padriką, evangelistinį pamokslą ir sugrįžkite namo, ir pasimelskite dėl šių dalykų, ir pasakykite: „Dieve, būk man gailestingas“. Kas iš jūsų tiki, kad tai yra tiesa ir pasakys: „Aš priimu tai kaip tiesą“? Pakelkite rankas. Telaimina jus Dievas. Puiku. Pasimelskime.

55 Mūsų brangus dangiškasis Tėve, Tavo palaimintojo, švento Žodžio šviesoje, tai pripildo mano širdį, bet turiu susilaikyti šiai maldos eilei, kuri artėja. Aš meldžiu, Dieve, kad dabar Tu padėtum. Ir tegul tai, ką aš ketinau pasakyti, vistiek atsispaus jų širdyse. Suteik tai, Viešpatie. Ir tegul tai bus priimta meilės Dvasioje, ne papeikime, bet meilės Dvasioje, matant kaip šis didelis nuodėmės vėžys apima šiuos palaimintus Tavo vaikus. Ir kaip pastoriai sėdi tylėdami ir nieko apie tai nekalba. O, Dieve, pakelk vyrus, kurie išstos prieš tai. Suteik tai, Viešpatie.

Siųsk daugiau Tišbiečių, Elijų, kurie iš tiesų stovės nežiūrint į nieką (Suteik tai, Tėve.), ir pamokslaus apie tai, kad jie regi šviesą. O taip, Jezabelei buvo suteikta šviesa, daug jos. Ją apšvietė Karmelio kalno šviesa tam, kad pamatytų, jog Dievas atsakė į maldą ir padarė stebuklus. Ji tai žinojo. Bet ji nenorėjo pasiaukoti ir vaikščioti šviesoje. Ir aš meldžiu, Tėve, kad šį vakarą Tu palaimintum kiekvieną čia esantį, ir priimk šlovę. O dabar išgydyk ligonius, ir tegul bus žinoma, kad Elijo Dievas šį vakarą yra gyvas, kad Jis yra tas pats Dievas. Aš prašau to Jėzaus Vardu.

56 Ir kol mūsų galvos palenktos, šį vakarą noriu sužinoti... Aš noriu, kad visi melstųsi. Man įdomu ar šio vakaro trumpame bendravime, kuriame tik ką dalyvavome, taip kaip bendrauja nedidelė šeima, mano tarnavimo dalis baigsis rytoj vakare, man įdomu ar jūs pasakysite: „Broli Branhamai, per tai...“. Ne „broli Branhamai“, bet: „Viešpatie Dieve, aš esu kaltas dėl šių dalykų, bet man gėda dėl savęs. Aš... aš lankiausi bažnyčioje ir vadinau save Krikščioniu. Aš šiek tiek išgerdavau. Aš šiek tiek rūkiau. Aš pasakojau nešvankius juokus ir buvau pritapęs prie minios. Ir kad būtų lengviau bendrauti, aš išgerdavau, bet man gėda dėl savęs, broli Branhamai, kaip... išpažįstantis, jog esu Kristaus tarnas aš suprantu, kad tai yra klaidinga dvasia, kuri verčia mane tai daryti“.

Ir moterys pasakys: „Man gėda dėl savęs, broli Branhamai, aš... aš dažnai kirpdavau plaukus ir aš žinojau, kad Biblijoje man yra pasakyta to nedaryti. Aš žinau, kad didelę savo laiko dalį praleidžiu grožio salone“. Tu turi atrodyti geriausiai kaip gali, sese. Tai tiesa. Būti švari ir tvarkinga, ir maloni ir miela. Aš žinau, kad tavo vyras tikrai tave brangins tokią. Bet tu atrodysi daug geriau, jeigu leisi plaukams ataugti... Moterys turi leisti jiems augti. Jos neturi atrodyti taip, kaip vyrai. Vyrai neturi turėti ilgų plaukų. Biblijoje jam yra pasakyta to nedaryti.

57 Jūs pasakysite: „Aš naudoju dažus ir kosmetiką, broli Branhamai. Aš dėvėjau netinkamus drabužius; aš žinau, kad pati išstačiau save prieš vyrus“. Pasiklausykite, esu tai sakęs. Aš noriu tai dar kartą pasakyti, jūsų galvoms esant nuleistoms. Brangi sese, savo vyrui tu gali būti tokia tyra kaip lelija; tų dalykų atžvilgiu tu gali būti visiškai tyra ir nesusitepusi. Bet ar jūs žinojote, kad teisme jūs galėsite būti apkaltinta kaip atlikusi svetimavimą? Jūs žinote, kad Jėzus pasakė: „Kas žiūri į moterį jos geisdamas, tas jau svetimavo su ja savo širdyje“. Na, o kas, jeigu jūs taip apsirengiate ir išeinatė į gatvę, ir nusidėjėlis vyras žiūri į jus ir geidžia jūsų, tuomet teismo dieną jis turės atsakyti už svetimavimą ir jūs būsite ta kaltoji. Ir jūs Dievo Akivaizdoje turėsite atsakyti už svetimavimą. Ir joks svetimautojas niekada neįeis į dangų. Jūs pateikėte save tokia priešais jį. Ar suprantate, ką turiu omenyje?

Tebūna palaiminta jūsų širdis, aš nenoriu, kad jūs visos teisme turėtumėte nusivilti. Aš noriu, kad jūs praeitumėte. Jūs galite būti tokia tyra ir švari, kokia tik galite būti. Jūs galite būti pati mieliausia moteris, bet jeigu jūs taip rengiatės ir vyrai jūsų geidžia, ir jūs pateikėte save taip tiems vyrams, ir jie tai padaro, teismo dieną jūs atsakysite kaip svetimautoja. Tai yra visiškai teisinga. Taip pasakyta Biblijoje. Suprantate, šis Žodis yra gilus.

58 Metų metus aš keliavau po šią Amerikos šalį, mano tėvynę. Aš pasakojau jums tai prieš kelis metus. Aš keliavau šiuose kraštuose meldamasis už ligonius ir buvo ženklai ir stebuklai. Aš pasakiau: „Vieną iš šių dienų aš sugrįšiu. Aš sugrįšiu su Evengelijos tiesa“. Tai tiesa. Jeigu aš galiu įgyti žmonių meilę, tuomet aš noriu jiems kalbėti tiesą. Tai aš ir darau. Ar jūs kalti? Dabar niekas nekelkite savo galvos, visi melskitės. Ar galite pakelti savo ranką link Kristaus ir pasakyti: „Su Tavo pagalba, Dieve, apvalyk mano širdį šį vakarą ir leisk man tapti kitokiu žmogumi“. Tiek vyrai ir moterys, ar jūs pakeltumėte savo rankas link Kristaus dabar pat? Telaimina jus Dievas; tai puiku, visur. „Su Tavo pagalba, Kristau, nuo šio vakaro ir toliau aš noriu melstis tol, kol tu man suteiksi kitokią Dvasią, kuri padarys, kad aš kitaip atrodyčiau ir kitaip elgčiausi. Aš nenoriu elgtis taip, kaip pasaulis“.

Atsiskirkite nuo pasaulio, išeikite iš netyrųjų tarpo. Nelieskite jų netyrų dalykų, jų seksualių rūbų ir jų rūkalų, ir jų gėrimų, ir jų sukčiavimų, ir jų nešvankių juokų. Nesusidėkite su tokiais. Dievas... Ar galvojate, kad švelnus Dievo balandis galėtų pasilikti tokioje vietoje, kurioje vyksta visi tie netyri dalykai? Ne drauge, ne, ne. Jis akimirksniu nuskris. Todėl, jeigu jumyse tai yra, atsikratykite to šį vakarą, ar padarysite tai? Dabar buvo mažiausiai trisdešimt, keturiasdešimt pakeltų rankų. Aš noriu pasimelsti už jus.

59 Dabar, brangus Dieve, jeigu šį vakarą turėčiau sugrįžti namo į šlovę, kaip tikiuosi ir bus vieną dieną... Aš viliuosi, kad Tu išlaikysi mane čia ilgą laiką iki tol, kol Tu su manimi užbaigsi, aš tikiu, kad Tu taip padarysi. Ir aš jaučiu, kad Evangelijos šviesoje pasakiau tiesą. Ir aš meldžiu, Dieve, kad... kad tai dabar būtų priimta. Ir tos rankos, kurios buvo pakeltos, jie įsitikino, kad jie elgėsi neteisingai; jie yra nuoširdūs, Viešpatie. Jie... Mes nenorime, kad jie jaustųsi sužeisti; mes norime, kad jie jaustųsi palaiminti. Ir mes norime, kad dabar jie, jeigu tokia bus Tavo Dieviška valia, o aš žinau, kad taip yra, kad Tu įdėtum į juos naują Dvasią. Jie daugiau nenori taip elgtis. Vyrai nenori gerti ir taip flirtuoti ir pasakoti tuos nešvankius juokus. Ir moterys nenori dažytis savo veidų ir elgtis kaip pagonės, ir būti paženklintomis pagonybės ženklų. Dieve, mes meldžiame, kad Tu padėtum joms šį vakarą. Ir palaimink juos visus.

O dabar... Ir išgelbėk visus nusidėjėlius, Viešpatie. Pašauk nusidėjėlius sugrįžti į Dievo palaiminimų vietą. Pašalink visus senus kamščius ir dalykus, kurie užkemša vandentiekio liniją, kas sulaiko drėkinimą, kuris driekiasi į „Aleliuja“ sodą, kuriame gėlės žydi amžinai ir šventos Dievo Akivaizdos kvapas yra jų jaučiamas visą dieną. Dieve, suteik... Vandens tiekimas yra nutrauktas, nes tai padarė nuodėmė. Dieve, pašalink šį vakarą visą nuodėmę ir vėl palaistyk tą sodą Savo palaiminimais ir Savo Krauju, Viešpatie, kad tai... nuodėmė būtų pašalinta.

60 O dabar, Viešpatie, kad žmonės žinotų, kad Tu vis dar esi Viešpats Jėzus ir kad aš esu Tavo tarnas, aš dabar meldžiu, po šio griežto, šiurkštaus kalbėjimo, aš meldžiu, kad Tu dabar pat mane pateptum, Viešpatie, Šventąją Dvasia, kuri išstara dalykus ir išgydys ligonius, kad Tu... leisk žmonėms pažinti, kad Tu juos myli ir kad tai yra Tavo žinia, ir Tu nori, kad jie būtų sveiki ir klestėtų ir darytų gerus darbus. Suteik tai, Tėve. Mes meldžiame Jėzaus Vardu. Amen.

*O, kaip aš myliu Jėzų
O, kaip aš myliu Jėzų
O, kaip aš myliu Jėzų
Nes Jis pirmas mane pamilo
Aš niekada Jo nepaliksiu
Aš niekada Jo nepaliksiu
Aš niekada Jo nepaliksiu
Nes Jis pirmas mane pamilo*

Ar jūs turite tai omenyje? Ar Žodis skatina jus pasijusti taip lyg būtumėte apvalyti? Mane skatina. Tik... Vien tik Žodžio girdėjimas apvalo mane, tiesiog padaro mane nauju žmogumi. Ar ir su jumis taip padaro? Bili? Ar tu išdalinai maldos korteles? „N“, nuo 1 iki 100. Gerai. Visos „N“ nuo 1 iki 100. Pakvieskime kai kuriuos iš jų. [Tuščia vieta juostoje – Red.]

61 „...sakykite to; nesakykite to“. Aš pasakiau: „Štai kur jūsų problema“. „Aš išpažinau tai Dievui“. Aš pasakiau: „Jūs nusidėjote ne prieš Dievą; bet prieš savo vyrą. Eikite ir sutvarkykite tai su juo“. Ir kai galiausiai ji tai padarė, ji pasveiko. Po to ji sugrįžo. Aš pasakiau: „Dabar šėtonas privalo išeiti“. Suprantate? Nes tol, kol jūsų gyvenime yra nuodėmė, šėtonas gali laikyti virš jūsų iškeltą lazda. Tai yra visiškai teisinga. Ar tai būtų kažkas, ką esate padarę, ar kažkas, ką jums derėjo padaryti, visiškai vienodai. Suprantate? Todėl pažiūrėkime, kiek aš čia pakviečiau? Aš nemanau, kad atėjo labai daug. Kuriuos aš kviečiau, nuo 1 iki kelintos? O, nuo 7 iki 15. 16, 17, 18, 19, 20. Tampa taip... Mes pasimelsime už šiuos čia, kol mes... Taigi, visi likusieji dabar palenkite galvas.

62 Dangiškasis Tėve, mes dabar meldžiame, kad Tavo šventos rankos būtų uždėtos ant šių nosinių ir šių ryšulių čia ir tegul kiekvienas, kurį jie čia atstovauja, bus išgydyti. Suteik tai, Viešpatie. Tegul, kai jie nuneš jas tai vargšei, senai motinai gulinti ligoninėje, tam mažam

kūdikiui, kuris galbūt patiria konvulsijas, ar kas jie bebūtų, Tu žinai, Viešpatie... Ir aš meldžiu, kad piktos dvasios nuo jų pasitrauktų. Suteik tai ir tegul jie bus išgydyti per Jėzaus Vardą. Amen.

63 Gerai, ar tikrai jie visi išsirikiavo eilėje? Ar tai... Gerai, tuomet mes galėtume pradėti maldos eilę, bet jeigu jie dar neišsirikiavę... Dabar, prašau, aš noriu, kad kiekvienas, ateinančių kelių akimirų metu, jeigu galite, reikės atsistoti ir pasikeisti vietomis, ir, štai taip ir po to pradėti melstis už ligonius. Aš norėčiau, jeigu jūs tik pasiliktumėte savo vietose kelioms akimirkoms ir tiesiog tikėtumėte...

Ir tuomet, jeigu jūs sergate ir jums reikia Dievo, jeigu jūs galėtumėte pažiūrėti į šią pusę ir pasimelsti ir pasakyti savo širdyje, pasakykite šitai, pasakykite: „Viešpatie Dieve, man reikia Tavęs. Galbūt aš esu šiek tiek skeptiškas. Tu... Brolis Branhamas manęs nepažįsta; esu tuo tikras. Tu tik padaryk taip, kad jis atsigręžtų ir man pasakytų, kas tai yra, kas tai sukelia, kodėl aš toks esu, ar kažką kas... kažką, kas žinau yra tiesa, ir visos abejonės nuo manęs išsisklaidys, ir aš... aš daugiau niekada neabejosiu“. Taigi tai... tai pasakyti yra ganėtinai nepaprasta. Bet, broli ir sese, Kristaus Vardu tu padaryk tai ir pažiūrėk ar Jis tavęs nepašauks. Suprantate? Jūs... Taigi, kartais tai yra kaip tokia didelė sankaupa, kad aš net visko negaliu suprasti. Bet aš jau apie tai esu paaiškinęs, kas tai yra.

64 Dabar čia... čia yra ponija; aš manau, kad ji man yra nepažįstama. Ar ne, ponija? Mes vienas kito nepažįstame niekada nesame susitikę, aš spėjau, gyvenime. Bet... ar ne, ponija? Jūs vieną kartą esate mane mačiusi. Kur tai buvo? Vondalyje, Ilinijoje jūs mane matėte. Gerai. Bet žinoma tai... tai buvo maždaug prieš dešimt metų, kai aš buvau tik pradėjęs. O jūs buvote toje didelėje minioje, toje palapinėje. O, tai bent. Ten buvo ganėtinai... ganėtinai didelė minia, ar ne?

Ar jūs buvote ten tą vakarą, kai tas aklas berniukas neturėjęs akių, buvo išgydytas? Jis priėjo prie manęs ir įsikibo į mano kaklaraištį, ir pasakė: „Kokios jis spalvos?“. Tai buvo pačiame paskutiniame tarnavime. Ir tai buvo maždaug prieš dešimt metų. Ten taip pat buvo vienas batsiuovys, Vondalyje, aš manau, kad jo aklos akys buvo išgydytos tame tarnavime. Vieną vakarą Viešpats prasiveržė ir tiesiog užliejo tą vietą ir jie išnešė gultus ir neštuvus, ir laikraščiai tai aprašė. Tai... Čikagos laikraštis mane pavadino broliu Henriu Branhamu. Aš niekada to nepamiršiu, „Tribūnas“ čia Čikagoje. Buvo du ar trys puslapiai apie tai, turėjome juos tarnavime, nuo to praėjo daug laiko. Daug vandens nutekėjo upe. Bet Dievas pasilieka toks pats.

65 Taigi, ši ponija yra... Ji manęs nepažįsta. Ji pasakė, kad yra seniai mane mačiusi, bet tai buvo prieš dešimt metų. Tuomet, jeigu jūs esate čia dėl kažkokios priežasties, aš... aš... aš nieko apie ją nežinau; jūs tai žinote. Aš neturiu būdo, kuriuo galėčiau tai žinoti. Tik Dievas turėtų tai apreiškinti. Ar tai tiesa?

Taigi dabar, Jėzus kalbėjo su moterimi prie šulinio, stovėjo ir kalbėjosi taip, kaip dabar mes kalbamės, ir galiausiai atrado, kokia buvo jos problema ir pasakė jai... Ji patikėjo, kad tai buvo Mesijas. Ji patikėjo. Ji pasakė: „Mes samariečiai žinome, kad Mesijas tai padarys, kai

Jis ateis“. Bet ji negalėjo suprasti, Kas Jis buvo, o Jis pasakė jai, kad Jis buvo Mesijas. Ar tai nuostabu? Kaip nuostabu. Na, Jis šį vakarą tebėra Mesijas.

66 Dabar, auditorija, Mozė, kai jis ten nuėjo ir padarė savo ranką raupsuota, o po to ją išgydė, ir parodė žmonėms, kad jį siuntė, tai visam Izraeliui išsklaidė abejones. Jie tiesiogėjo pirmyn sekdami jį. Ar tai tiesa?

Bet, jeigu Dievas šį vakarą... Jeigu jums kyla klausimų dėl šios moters, gerai. Dievas šį vakarą pažįsta šią moterį. Aš apie ją nieko nežinau, kiek žinau gyvenime nesu jos matęs. Žinoma, kadangi aš stoviu žmonių priešakyje, ji galėjo mane pamatyti, bet aš jos nepažįstu. Štai ji čia. Greičiausiai ji yra vieno iš jūsų draugė, ir jūs viską apie ją žinote. Bet dabar, jeigu Dievas galės man pasakyti dėl ko ši moteris yra čia ar kokia yra jos problema... Tai gali būti šeimyninė problema; tai gali būti liga; tai gali būti dėl kažko kito. Aš... aš nežinau. Aš negaliu jums pasakyti. Bet jeigu Jis tai apreikš, mes sužinosime, kad tai yra tam tikra dvasinė, nematoma jėga, kuri tai atlieka. Ar tai tiesa?

Na... na Biblijoje yra pasakyta, kad kai Jėzus buvo čia žemėje, būtent tai Jis ir padarė, ir nieko nedarė tol, kol pirma Tėvas Jam neparodydavo. Ar tai Raštas? Ir Jis pasakė: „Šiuos dalykus, kuriuos aš darau, jūs taip pat darysite. Aš būsiu su jumis iki pasaulio pabaigos“. Taigi, jeigu šį vakarą Jis galės atkurti Savo gyvybę mūsų kūnuose apvalydamas mus Savo Krauju, ko mes esame neverti, bet jis padarys mus vertais per Jo Kraują, tuomet tai turėtų įtikinti kiekvieną, kad Jėzus Kristus yra prisikėlęs iš numirusių ir Jis yra štai čia su jumis. Ar tai tiesa? Dabar tegul Jis tai suteiks. Jis gali to nepadaryti. Aš negaliu jums pasakyti. Jis gali ir padaryti tai. Bet tegul Jis tai padaro.

67 Dabar aš noriu pakalbėti su jumis. Aš pamokslavau ir laukiau, žinoma, aš laikiu pasikeitimo, Šventosios Dvasios, Šventosios Dvasios patepimo išgydymo tarnavimui. Bet dabar tik trumpai noriu pakalbėti su jumis... Ir aš... Jeigu Dievas tai dabar apreikš, ar jūs priimsite tai? Kas tai bebūtų, ar jūs priimsite tai?

Taigi, auditorija, aš žiūriu į jauną čia stovinčią moterį, daug jaunesnę už mane, ir ji žiūri į mane ir... ir man į ją žiūrint atrodo, kad ji yra Krikščionė. Ir ji... Aš ne... negalėčiau pasakyti vien tik iš... Aš žiūriu į ją ir galvoju, kad ji atrodo kaip Krikščionė. Ir... Bet Dievas žino visus dalykus.

Bet dabar, jeigu Dievas gali, nesakykite: „Jeigu Jis gali,“ – jeigu Jis apreikš man kokia yra jūsų problema, tuomet tai išspręs visą klausimą. Viskas bus baigta. Tai tiesa. Ar ne nuostabu yra žinoti, kad Elijo Dievas tebėra gyvas? Suprantate? Jis gyvas. Tai tiesa.

68 Jūs tikrai esate Krikščionė, dėl to dabar prasideda tas tikrai širdingas jausmas, dėl Viešpaties Angelo, ir jūs suvokiate, kad dabar kažkas vyksta. Dabar kaip Krikščionė, Krikščionė sesė ir brolis Krikščionis brolis... Dabar, prieš sekundę kažkas įvyko, ar ne? Jūs galėjote kažką pajusti. Jeigu tai yra tiesa, pakelkite ranką. Tai tiesa. Suprantate? Nes tiesiogiai tarp manęs ir jūsų dabar prasideda patepimas. Tarp manęs ir jūsų stovi Šviesa. Ar esate kada mačiusi Jos nuotrauką? Jūs niekada nesate Jos mačiusi. Aš manau, kad jie ją čia turi. Ji yra tiesiogiai tarp manęs ir jūsų dabar.

Jūsų problema yra jūsų kojoje. Tai tiesa, ar ne? Ir ji yra kaule ir tai yra auglys, ir jis yra piktybinis. Jūs esate rimtoje padėtyje ir šalia jūsų kabo juodas šešėlis, kuris yra mirtis. Tai tiesa. Jūs esate iš Ilinojaus, bet ne iš Vondalio. Iš kalnuotos vietos, Dover Hilo, kažkur panašiai Ilinojuje. [Sesuo sako: „Tauer Hilo“ – Red.] Taip. Tai tiesa. Jūsų pavardė yra Vour. Lidija M. Vour. Ar tai tiesa? Ar jūs dabar tikite, kad aš esu Jo tarnas? Tuomet ateikite čia. Mūsų Dangiškas Tėve, Biblijoje, kai Tu buvai čia žemėje, Tu vaikščiojai tarp žmonių ir pasiduodavai Tėvui Danguje, o Jis buvo Tavyje ir parodydavo Tau, ką daryti ir ką kalbėti. Ir Tu pasakei, kad Tu nieko nedarei tol, kol pirma Jis neparodydavo. Ir tuomet kaip Tėvas Tave siuntė, Tu pasakei, kad Tu siunti mus ir kad eisi ir būsi su mumis. Ir kad dalykai, kuriuos Tu darei bus tęsiami, Tavo tarnystė, per Tavo Bažnyčią tol, kol Tu vėl sugrįši. Ir mes laukiame Tavęs sugrįžtančio antrą kartą šlovėje. Ir šį vakarą pats įrodymas, pirminis gyvojo Dievo įrodymas yra čia ant pakylės šį vakarą žmonių tarpe Čikagoje. Ir ženklai, kurie Jis sakė, kad bus rodomi iki pasaulio pabaigos, dabar yra čia. Ir šis velnias, kuris buvo virš mūsų sesės tam, kad atimtų jos gyvybę, tebūna prakeiktas Kristaus Vardu, ir išeina iš moters, ir tegul ji gyvens. Amen.

Telaimina jus Dievas, ponias. Dabar eikite būdama laiminga ir džiūgaudama. Amen.

69 Ar dabar jūs tikite? Taigi, pažvelkite, aš pamokslavau apie dvi valandas. Gerai, tai buvo tas vienas regėjimas, bet pažvelkite į prakaito lašus. Suprantate? Tai tiesiog jus nusilpnina. Kažkas iš jūsų išeina. Tas dalykas paliko tą poniją. Suprantate? Moteris palietė Jo drabužį ir pasakė: „Kažkas iš manęs išėjo“. Ne iš...

Gerai, atveskite vyrą. Dabar, prašau, būkite pagarbūs, jei galite. Nepamirškite, piktosios dvasios išeina iš vieno ir pereina į kitus. Kas iš jūsų žino, kad tai yra tiesa? Todėl būkite pagarbūs.

70 Pone, Dievas turi jums padėti, nes jūs... jūs žinote, kad tai yra vėžys ir jūsų problema yra čia žarnyne. Ir kai jūs atsisėdate, jūs turite pasikišti pagalvėlę ant kurios atsisėdate. Bet tik Dievas gali jums padėti. Ar jūs tikite, kad jeigu aš paprašysiu Jo, Jis jums padės ir visai šiai daugybei žmonių čia šį vakarą, Krikščioni tikintysis? Jūs tikite tuo. Ar jūs šlovinsite Jį ir atiduosite Jam visą garbę? Ar mylėsite Jį visa savo širdimi ir tarnausite Jam, ar padarysite tai? Jūs padarysite tai. Tegul Viešpats suteiks jums palaiminimą.

Dangiškasis Tėve, žvelgiu į šio vyro veidą žinodamas, kad šį vakarą jis sėdi kaip tie raupsuotieji, kurie sėdėjo prie Samarijos vartų, kai sirai buvo ją apgulę. Jie buvo raupsuoti, jie sakė: „Kam mums čia sėdėti, kol numirsime? Jeigu mes čia sėdėsime, mes tikrai numirsime. Jeigu eisime į miestą, niekas mums nepadės“. Ir jie pasinaudojo galimybe nueidami į priešų kariuomenės stovyklą. Ir Tu apdovanojai jų tikėjimą ir išgelbėjai jiems gyvybes.

Dieve, šiam vyrui daktaras daugiau negali padėti ir jam neliko nieko kito kaip tik ateiti pas Tave. Ir Tu nesi priešas; Tu esi mylintis Tėvas, kuris šį vakarą lauki jo ateinančio. O dabar jis yra atėjęs aš uždedu ant jo rankas kaip Tavo tarnas ir prašau, kad Jėzaus Kristaus Vardu Tu išgydytum šį vyrą ir leistum jam gyventi. Ir galbūt sugrįžęs į Čikagą kažkada jis ateis ir atiduos Tau šlovę ir gyrių už jo išgydymą. Amen.

Telaimina tave Dievas, broli. Dabar eik, dėl nieko neabejok. Tiesiog taip ir eik, taip lyg tau nieko nebūtų buvę.

Dabar būk pagarbus, koks tik gali būti pagarbus. Ir turėk tikėjimą Dievu. Tik Viešpats Jėzus gali išgydyti sergantį. „Aš esu Viešpats, kuris išgydo visas tavo ligas“. Ar tai tiesa? Biblijoje yra pasakyta, kad tai yra tiesa. Ir mes žinome, kad jeigu Biblijoje tai yra sakoma, tai yra tiesa.

71 Dabar čia yra sėdinti ponai, stovi čia tiksliau, priešais mane, man ji yra nepažįstamoji. Tai... Tai tiesa, ar ne, ponai? Aš jūsų nepažįstu. Bet Jėzus jus pažįsta. Taigi, jeigu aš jums galėčiau kažkaip padėti, bet to nepadaryčiau, aš juk būčiau siaubingas žmogus, ar ne? Na... prie... prie teismo krasės, ką man pasakytų Dievas? Jeigu jis būtų sakęs: „Aš... Aš sakiau tau eiti ir padėti tai moteriai, bet tu to nepadarei“. Aš turėčiau už tai atsakyti. Bet aš... aš neturiu kuo jums padėti, tik tas kažkas, gali sustiprinti jūsų tikėjimą Dievu. Ar tai tiesa? Ir jūsų išgydymas jau buvo atliktas, kai Jėzus numirė už jus. Jums tereikia turėti tikėjimą jį priimti. Ar ne?

Taigi, jeigu Dievas man apreikš, kodėl jūs čia esate, ar jūs priimsite tai ir patikėsite tuo? Jūs padarysite tai. Ar susirinkusieji padarys tą patį? Gerai, sese, tik akimirkai pažvelk čia. Aš noriu tik su tavimi pakalbėti.

Pirmas dalykas, kurį matau, tai yra priešais mane varvantis kraujas. Jame yra cukrus, tai yra diabetas. Jūs turite cukrinį diabetą. Tai tiesa. Insulinas yra nuostabus dalykas, bet Jėzaus Kraujas yra geresnis. Ar ne?

Klausykite, aš matau, kad jūs dėl kažko nusiminusi, kažką turite širdyje, už ką meldžiatės. Tai yra jūsų vyras. Ir klausykite, jis yra ligoninėje kaip pacientas (Tai tiesa.), valstybinėje ligoninėje. Ir jūs norite... Jūs meldžiatės už... Už jo sielą. Tai tiesa. Tai jo siela, kuri, jūs manote nėra išgelbėta ir jūs norite maldos už jį. Aš neskaitau jūsų minčių, bet tai yra tiesa, ar ne? Taigi, dabar jūsų prote neliko nei šešėlio abejonės, ar ne?

O Dangiškasis Tėve, Jėzaus Dievo Sūnaus Vardu, Aš meldžiu, kad Tu tai suteiktum ir duotum jai išlaisvinimą ir jos vyrui, Kristaus Vardu. Amen.

Ligoninėje jūs žiūrėjote į ligonio knygelę, ponai Hil, jūs galite eiti. Amen. Tai jus sustiprino, ar ne? Aš pamačiau ligonio knygelę su vardu; dėl to aš tai pasakiau. Ar suprantate?

72 Gerai, ar jūs galite ateiti? Turėkite tikėjimą Dievu. Neabejokite, bet tikėkite. Ar jūs tikite, kad Viešpats Jėzus yra gyvas ir kad Jis viešpatauja? Ar jūs tikite, kad Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius?

Ar jūs esate tarnautojo žmona? Tai ne jūsų bilietas. Bet aš pamaniau, kad pamačiau kažkokią pakylą ir kažką pamokslaujantį ar panašiai. Tai buvo jūsų vyras, nes aš nemanau, kad tokia ponai kaip jūs, galėtų kam nors kitam leisti apkabinti jus ranka taip, kaip tai padarė jis (Tai tiesa.), nes jūs esate tikra dama. Aš branginu jus. Ar jūs tikite, kad Viešpats Jėzus gali jus išgydyti, kad būtumėte sveika?

Jūs taip pat turite kažką kitą, už kurį norite, kad būtų pasimelsta, ar ne? Vaikas, jis turi bėdą su sinusais, ar ne, kaip šienligė? Tai tiesa, maža mergytė, sakyčiau apie dešimties ar dvylikos metų amžiaus. Tai yra tiesa, ar ne? Tai jūsų duktė. Jūs nesate iš Ilinojaus; jūs esate iš... iš... iš valstijos, kurioje daug lygumų, didelių lygumų, iš vietos vadinamos Parkeriu,

Kanzase, štai ir kur jūs atvykote. Tai tiesa. Ar jus tikite mane esant Jo pranašu? Ir jūs ten padėjote nosinę, kuria nubraukėte savo ašaras verkdamas prie savo vaiko, viskas bus gerai. Ateikite čia.

Dangiškasis Tėve, aš laiminu šią moterį Viešpaties Jėzaus Kristaus Vardu, kad Tu išgydytum ją ir padarytum ją sveiką vardan Jėzaus. Amen.
Dabar, ponias Mauk, vykite namo į Kanzasą ir būkite sveika.

73 O, Jėzus Kristus yra prisikėlęs iš numirusių. Jis yra realus ir Jis yra nuostabus. Kaip jums sekasi, sese? Aš noriu jūsų kažko paklausti. Jūs sėdėjote štai ten vos prieš kelias akimirkas. Tai tiesa. Jūs buvote pakėlusį mane akis ir visiškai staiga man kalbant, rodė, kad jūs buvote visa susijaudinusi dėl kažko, visai netikėtai, ar ne taip buvo? Aš galiu jums pasakyti; tuo metu mačiau regėjimą apie jus.

Ta maža cista daugiau jums nekenks; jūs žinote tai, ar ne? Jūs žinote, kad ji jums daugiau nekenks. Ir jūsų rūpesčiai, kuriuos laikote širdyje, jie jums daugiau nekenks; bet jūs privalote nepamiršti, kad išgydo Dievas. Ar jūs tikite, kad jūsų tėveliui viskas bus gerai? Jūs tikite. Dievas gali išgydyti iš to vėžio, jeigu tu patikėsite, jeigu jūs tu tikite. Ar jūs tikite tuo? Klausykite, jūsų motina taip pat yra turėjusi tam tikrų problemų. Ji neseniai turėjo priepuolį. Ar ne? Dabar, ar jūs tikite, kad jūs stovite Jo Akivaizdoje? Ar jūs priimate, kad viskas dėl ko numirė Jėzus, šį vakarą atiteks jums? Ar galite ateiti čia?

Dangiškasis Tėve, aš laiminu šią brangią poniją jai čia stovint su poreikiu ir aš meldžiu to Kristaus Vardu, kad Tu išgydytum ją ir išgydytum mylimuosius dėl kurių ji prašo, Jėzaus Kristaus Vardu. Amen. Dabar, jūs paimkite šiuos ir uždėkite juos ant abiejų. Amen.

Telaimina jus Dievas.

Pasakykite: „Šlovė Viešpačiui“. [Susirinkusieji sako: „Šlovė Viešpačiui“ – Red.]

74 O, problemos su skrandžiu yra siaubingai blogos ir sukelia jums, žinote... Bet Dievas yra jų išgydytojas. Ar jūs tikite tuo? Ar norėtumėte eiti pavalgyti? Ar manote, kad Dievas gali jus išgydyti? Ar manote? Gerai, eikite toliau šlovindami Dievą ir eidami pildykite Viešpaties valią. Amen.

Nugaros problema taip pat, sese, bet Dievas ją gali išgydyti, ar tu tiki tuo? Žinoma. Tuomet eik toliau; Aš tikiu, kad Jis jau tai padarė. Amen.

Dabar aš noriu tavęs kažko paklausti, kai aš pasakiau apie skrandžio problemą tai ponias, jus apėmė keistas jausmas. Dabar ir jūs eikite pavalgyti; ta opa jus paliko. Amen.

75 Šlovė Viešpačiui Jėzui Kristui; visa šlovė, visos jėgos danguose ir žemėje yra atiduotos Jo rankai. O ką jūs apie tai galvojate, esantieji auditorijoje? Dievas yra realus, ar ne? Ar jūs tikite, kad Jis gali išgydyti? Ar jūs tikite, kad jis gali padaryti jus sveikus? Jis gali padaryti, ką tik Jis panorės padaryti. Ar jūs tikite tuo? Amen. O, aš tiesiog myliu Jį. Kažkas yra mano širdyje, kas tiesiog liejasi per viršų. Kaip aš myliu Viešpatį Jėzų.

Aš noriu jūsų paklausti, jeigu dabar pat jūs patikėsite visa savo širdimi, jūs išvysite Dievo šlovę. Kiek dabar ten yra tų, kurie pakėlė rankas visai neseniai, be maldos kortelių, aš noriu,

kad jūs pradėtumėte melstis. Aš noriu, kad jūs melstumėtės, jog Dievas tiesiog... siųstų Šventąją Dvasią ir...

76 O kas, jeigu aš jums nebūčiau nieko pasakęs ir tiesiog būčiau už jus pasimeldęs, ir būčiau pasakęs, kad jūs pasveiksite, ar būtumėte tuo patikėję? Tuomet tiesiog taip ir padarykite; telaimina jus Viešpats.

O kaip yra su jūsų gerkle? Ar jūs tikite, kad Dievas ją išgydys? Jūs norite giedoti Dievo šlovei. Anksčiau jūs buvote giesmininkas, ar ne? Ir jūs norite giedoti Dievo šlovei. Gerai, jūs tai ir darysite. Gerai. Tiesiog turėkite tikėjimą Dievu.

Tas jaunas vyras sėdintis šalia jūsų, kai aš tai pasakiau jį visą apėmė virpuly. kažkas yra negerai su jo veidu. Tai tiesa, ar ne, jaunuoli? O ar tu tiki, kad Jėzus Kristus padaro tave sveiką? Ir taip pat ta... ta tonzilių problema, Dievas gali ją išgydyti. Ar jūs tikite tuo? Priežastis dėl, kurios aš tai pasakiau yra ta, kad jūs suprastumėte, jog yra dar kažkas kitas (Suprantate?) tai...?... Amen. Gerai. Ar jūs tikite, kad Dievas tai padarys? Amen.

77 Ką jūs apie tai galvojate? Jūs palinksėjote galva, ten sėdinti tamsiaodė moteris, sėdi ten priekinėje eilėje ir mane žiūrėdama. Pažvelgė į šią pusę ir palinksėjo: „Tai tiesa,“ – pasakė ji. O... kažkas yra negerai su jūsų galva, ar ne? Tai tiesa. Ar jūs tikite mane esant Dievo pranašu, Jo ta... Jo tarnu, norėjau pasakyti? Tai sutrikdo žmones, kai pasakai „pranašu“, Suprantate? Ar jūs tikite tuo? Yra dar kažkas, ko aš dar tiksliai nematau. kažkas ten vyksta, bet kas tai yra dar negaliu pasakyti. Aš matau du žmones. Tai kažkas kitas. Tai kita ponija. Taip, jūs meldžiatės už kitą poniją. Tai jūsų draugė; ji turi vėžį, ar ne? Tai tiesa. Amen. Aleliuja. Tebus palaimintas Viešpaties Vardas. Jis yra nuo amžinybės iki amžinybės. Jis yra Dievas.

78 Nedidelio ūgio ponija sėdinti priešais tą vyrą, kuris ten taip stipriai meldžiasi, tokio stambaus sudėjimo, jo tonzilės ištinusios, sėdi štai ten. Taip, ponija. Jūs labai smarkiai meldžiatės, kad būtumėte išgydyta, ar ne? Aš noriu, kad vyras stovintis iš karto už jūsų, uždėtų savo ranką ant jūsų, jeigu jis gali. Ar tu padarysi tai dėl manęs, broli? Gerai. Dangiškas Tėve, palaimink šią moterį. Ji stengiasi prasiveržti. Ir matydamas tą Šviesos rūką tvyrantį virš jos, aš meldžiu, kad Tu suteiktum jai išgydymą per Jėzų Kristaus Vardą. Amen. Jūs buvote išgydyta ten stovėdama, brangioji, todėl tiesiog eikite toliau, atiduokite Dievui šlovę ir garbę. Amen. Pasakykite: „Šlovė Viešpačiui“. [Susirinkusieji sako: „Šlovė Viešpačiui“ – Red.] O, Jis yra nuostabus.

79 Apie ką jūs galvojate, ponija, sėdinti štai ten gale? Jūs turite problemą su skrandžiu, ar ne? Turite mažą mergaitę taip pat turinčią skrandžio problemą. O, tai nustebino jus, ar ne? Bet kaip tik tada jūs buvote išgydyta. Amen. Jūs esate iš tokios kaip ir nervingos šeimos. Problema yra susijusi su virškinimu skrandyje, kuri tai sukelia. Mergytė tai paveldėjo iš jūsų, persidavė per jūsų nervingumą. Tai tiesa. Maistinės rūgštys ir raugulys, ir panašiai. Tai yra tiesa. Tai yra TAIP SAKO VIEŠPATS...?...

Šalia jūsų ten sėdi ponias; jai svaigsta galva. Ir ji... Ar tai tiesa, ponias? Pakelkite savo ranką. Tai tiesa. Ar jūs norite būti išgydyta? Na, ten sėdi ta ponias, kuri ką tik buvo išgydyta iš tos skrandžio problemos, uždėk savo ranką ant jos, sese.

Tėve, Kristaus Vardu aš meldžiu, kad Tu patvirtintum tai ir aš per Jėzaus Kristaus Vardą, per prisikėlusio Kristaus jėgą išvarau tas dvasias iš šių žmonių Jėzaus Vardu. Amen.

80 Jis yra nuostabus. Ar jums dar reikia įrodymų, kad Jis yra prisikėlęs iš numirusių? Ar jūs tikite, kad Jis dabar yra čia? Ko daugiau jūs galėtumėte norėti? Tuo nepatikėti būtų nuodėmė. Kas yra nuodėmė? Netikėjimas. Ar tai tiesa? Dabar noriu kažką padaryti, kol dar turiu tam jėgų. Aš patikėsiu tai jums. Aš tikėsiuosi, kad jūs išpažinsite kiekvieną žinomą nuodėmę, dabar pat. Išpažinkite ją Dievui, kad ji yra neteisi. Ir aš pasistengsiu iš visos širdies, visomis jėgomis, viskuo, kas yra manyje...

81 Jeigu aš atradau Tavo malonę, Dieve, prašau išgirk šį vakarą mano malda, aš nuoširdžiai meldžiu. Šie žmonės, Viešpatie, aš tikrai tikiu yra nuoširdūs širdyse. Jie buvo mėtomi nuo vieno kampo prie kito ir mokomi tų įvairių dalykų, ir įvairiose bažnyčiose ir religijose, iki tiek, Tėve, kad man gaila jų, ir jie stengiasi, kad būtų išgydyti. Aš meldžiu Tavęs, Viešpatie Jėzau, išgirk šį vakarą, prašau, ar išgirsi, ir atsakyk į malda.

Ir, Tėve, aš meldžiu, kad Tu leistum Dievo Dvasiai dabar išeiti į priekį ir padaryti nepalyginamai daugiau. Išgirk iš dangaus, Dieve; žmonių širdims teko išgyventi tiek daug. Dėl ko tai tampa taip nepagarbu ir tamsu yra tai, kad jie tiesiog negali suvokti ir atsistoti šiuo metu, ir suvokti, kad Tu esi... Tu esi šioje patalpoje. Ne aš, Viešpatie, Tu esi čia; tai esi Tu, kuris tai darai. Ir aš meldžiu, kad Tu kiekvienam suteiktum palaiminimą, Kristaus Vardu.

82 Dabar apkabinkite rankomis vienas kitą. Kiekvienas sergantis žmogus tegul iškelia savo ranką. Dabar vi... Kas nors uždėkite ranką ant kito sergančio. O jūs, pone, ateikite prie manęs. Dabar uždėkite ant ko nors rankas.

O, Dievo meilė, kokia apstė ir tyra

Kokia neišmatuojama ir stipri

Ji išliks amžinai

Šventųjų ir angelų giesmė

Mano mylimieji draugai, jums esant maldoje, jūsų galvoms esant palenktoms, kol jūs meldžiatės vienas už kitą, ar aš suradau užtektinai malonės jūsų akyse, kad jūs galėtumėte patikėti, kad aš esu Viešpaties tarnas? Ar Viešpats patvirtino jums Savo Žodį, kad aš esu su jumis šimtu procentų tam, kad padėčiau jums Dievo Karalystėje? Ar Dievas apreiškė tai po visų šių septynių ar aštuonių metų, kurių metu aš atvykdavau į visą Čikagą? Jeigu yra taip, tuomet pasiklausykite manęs kaip Dievo tarno. Biblijoje pasakyta: „Dėkite vieni ant kitų rankas, kad jie dės rankas vienas ant kito, ir tikėjimo malda išgelbės sergantį“.

83 Aš tikiu jumis. Aš tikiu, kad jūs esate nuoširdūs, ir kad esate Dievo vaikai. Ir aš tikiu visa širdimi, kad Dievas pašaukė mane šiam darbui. Ir aš tikiu, kad jeigu aš paprašysiu su visu nuoširdumu, o jūs patikėsite su visu nuoširdumu šioje bendroje maldos sąjungoje, mūsų rankoms ir širdims susijungus kartu prisikėlusio Kristaus bendravime, Kuris yra čia prie...

dabar pat pastate... Visiškai be jokios.... be jokios abejonės, neklystantys ženklai parodo, kad Jis yra čia... Ar jūs galite suvokti kaip...?... kaip mūsų širdys turi būti tokiame susirinkime ir išlaikyti ramybę? Ar galite įsivaizduoti, kaip toli mes nutolome ir kiek mažai mes šaukėmės Dievo dalykų, kad galime sėdėti štai tokiame susirinkime ir matyti kaip vyksta šie dalykai, ir nieko apie tai negalime pasakyti, ir tiesiog sėdime ten lyg būtume... lyg būtume priaugę prie kėdžių. Ar jūs suvokiate kaip toli nuo Dievo mes esame atitolę taip darydami?

Dabar atverkime savo širdis, dabar pat. Atverkime savo širdis visose vietose ir pasakykime: „Viešpatie Jėzau, be jokio abejonės šešėlio, aš dabar pat Tave primu“.

84 Dabar, šėtone, aš sudraudžiu tave ir Jėzaus Kristaus Vardu išėik iš žmonių. Tu esi tiesiog senas abejotojas ir tu verti žmones abejoti, bet tu pralaimėjai. Ir Šventoji Dvasia dabar pat yra čia tam, kad išgydytų ligonius; Dievo jėga yra čia. Ir, šėtone, mes išvarome tave lauk iš šių žmonių. Jėzaus Kristaus Vardu išėik lauk iš žmonių.

Dabar visi atsistokite ir atiduokite Jam šlovę man perleidžiant tarnavimą broliui...

Pamokslas išverstas: 07-07-2019

Įgarsintas pamokslas: <https://youtu.be/Xor0NC-HreA>